

## P R E D G O V O R

Ovaj rad nosi naslov "Moore - Smith-ova konvergencija u opštoj topologiji", jer je ona ili predmet razmatranja ili glavno sredstvo u dokazima i konstrukcijama ovde provedenim.

Oznake su manje više standardne, a uglavnom prema J. Kelley-u [2], a terminologija onakva kakva je kod nas uobiceajena u topologiji (Dj. Kurepa [1], Z. Mamuzić [1]). Posebno bi istakli da je prazan skup beležen sa  $\emptyset$ , komplement skupa A sa  $A'$ , a zatvorenost od A sa  $A^-$ .

Inače, rad se deli na četiri dela i u svakom delu numeracija definicija, lema i teorema počinje iznova. Kad se citira neki rezultat van tog dela, piše se i oznaka dela, ovde rimski broj. Tako naprimer Teorema I.3 znači da se nalazi u I delu i da je tamo po redu treća.

Literatura je navedena na kraju i u tekstu se nalaze samo imena autora sa oznakom rada nakoji se misli.

## I. U V O D.

Predmet ovoga paragrafa je kratak istorijski osvrt i glavni rezultati iz Moore-Smith-ove konvergencije. Svi izloženi stavovi su bez dokaza a dokazi se moću naci u citiranoj literaturi. Terminoloski a i inače izlaganje sledi u mnogom J.L.Kelley-jevu knjigu [2] .

Jedan od osnovnih pojmova Matematike, pojam limesa moće se naci tu i tamo u, na prvi pogled, razlicitim vidovima. Najpre, obicno, dolazi pojam limesa niza realnih brojeva  $a_1, a_2, \dots, a_n, \dots$ , koji se definise kao realan broj  $a_0$  sa svojstvom da za proizvoljno odabrani  $\epsilon > 0$ , razlika  $|a_n - a_0| < \epsilon$  ako je  $n$  dovoljno veliko t.j. ako je  $n > N(\epsilon)$ . Limes realne funkcije  $f(x)$  u tacki  $x = x_0$  je opet broj  $y_0$  takav da je  $|y_0 - f(x)| < \epsilon$ , za  $|x - x_0| < \eta(\epsilon)$ . Odmah pada u oci rezlika ali i velika slicnost izmedju ova dva pojma. Pri definiciji Riemann-ovog integrala nailazimo opet na j jedan pojam limesa, gde umesto dovoljno velikog prirodnog broja ili dovoljno bliske tacke, imamo limes uzet preko sve finijih i finijih podela. Ovaj treci slucaj je bas povod za jednom sirom definicijom klasicnog limesa, a slicnost i zajednicke osobane koje ono svi imaju cine da idu u jedan te isti okvir. Takvu jednu opstu teoriju limesa dali su 1922 god. americki matematicari E.H. Moore i H.L. Smith [1], koja je danas poznata pod imenom Moore-Smith-ove konvergencije, dok su problemi integracije bas bili prvi povod za ovu teoriju (Moore [1]).

Pocecemo sa ovde osnovnom definicijom usmerenog skupa.

Definicija 1. Binarna relacija  $\succsim$  usmerava skup  $D$ , ako je  $D$  neprazan i ako:

(a)  $\succsim$  je tranzitivna, t.j. za  $m, n$  i  $p$  iz  $D$ , takve da je  $m \succsim n$ ,  $n \succsim p$  sledi  $m \succsim p$  ;

(b)  $\succsim$  je reflektivna t.j. za  $m \in D$ ,  $m \succsim m$  ; i

(c) Za  $m$  i  $n$  iz  $D$ , postoji  $p$  iz  $D$  takvo da je  $p \succsim m$  i  $p \succsim n$  .

Usmereni skup je par  $(D, \succsim)$  takav da  $\succsim$  usmeruje  $D$ .

Skup prirodnih i realnih brojeva se uobicajenim poredkom po veličini su usmereni skupovi. Familija okolna neke tacke u topoloskom prostoru je usmerena sa relacijom  $\subseteq$  (tj. podskupovi slede za skupom koji ih sadrzi). Familija svih konacnih podskupova nekog skupa je usmerena relacijom  $\supseteq$  (tj. nadskupovi slede). Za interval  $[a, b]$  realnih brojeva skup svih konacnih podela se moze usmeriti i to na dva nacina. Obelezimo duzinu intervala  $I$  sa  $|I|$ , a za podelu  $\mathcal{P}$ , neka je  $\|\mathcal{P}\|$  maksimum svih  $|I|$ , gde  $I$  prolazi kroz sve podeone intervale. Tada se familija svih konacnih podela intervala  $[a, b]$  moze usmeriti sa:

(I)  $\mathcal{P} \succcurlyeq_1 \mathcal{P}'$  ako je  $\mathcal{P}'$  finija podela od  $\mathcal{P}$ , tj.  $\mathcal{P}'$  sadrzi sve podeone tacke od  $\mathcal{P}$ .

(II)  $\mathcal{P} \succcurlyeq_2 \mathcal{P}'$  ako je  $\|\mathcal{P}\| \leq \|\mathcal{P}'\|$ .

Definicija 2. Generalisani niz  $\{s_n, n \in D\}$  u skupu  $X$ , je preslikavanje usmerenog skupa  $D$  u  $X$ .

Cesto cemo umesto celog generalisani niz, pisati krace g. niz. Napomenimo da u specijalnom slucaju kad je  $D$  skup prirodnih, a  $X$  skup realnih brojeva dobijamo obicni realni niz. Sama rec niz ostaje za onaj slucaj kada je  $D$  skup prirodnih brojeva.

Navesemo sa neke pojmove koji su podjednaki u radu sa generalisanim nizovima. Kazemo da je g. niz  $\{s_n, n \in D\}$  u skupu  $A$  ako je  $s_n \in A$  za sve  $n \in D$ , da je rotovo u  $A$  ako postoji  $m \in D$ , takav da je  $s_n \in A$  za  $n \succcurlyeq m$  i da je frekventan u  $A$  ako za svako  $m \in D$  postoji  $n \in D$  takvo da je  $s_n \in A$ . Preko ovih pojmove definisacemo konvergentne generalisane nizove u skupovima koji imaju strukturu koja omogucuje da se govori o konvergenciji. Tako, naprimer, g. niz  $\{s_n, n \in D\}$  u skupu realnih brojeva konvergira ka realnom broju  $s_0$  ako za proizvoljno  $\epsilon > 0$  postoji  $n(\epsilon) \in D$  takvo da je  $|s_n - s_0| < \epsilon$ , za  $n \succcurlyeq n(\epsilon)$ . Kad je  $f(x)$  realna funkcija definisana na intervalu  $[a, b]$  realnih brojeva,  $M(I)$  njen supremum a  $m(I)$  infimum nad  $I$ , tada su za podelu  $\mathcal{P}$ ,

$D(\mathcal{P}) = \sum \{|I| \cdot M(I) : I \in \mathcal{P}\}$  i  $d(\mathcal{P}) = \sum \{|I| \cdot m(I) : I \in \mathcal{P}\}$ ,  
respektivno gornja i donja Darboux-ova suma. Generalisani nizovi

$$\{D(\mathcal{P}), \mathcal{P} \in \mathcal{S}\} \text{ i } \{d(\mathcal{P}), \mathcal{P} \in \mathcal{S}\}$$

de je  $S$  familija podela, konvergiraju i njihovi limesi su gornji i donji Darboux-ov integral, bez obzira dali je  $S$  usmereno na (I) ili (II) nacin.

Moore-Smith-ovu konvergenciju u Opstoj Topologiji prvi je primenio G. Birkhoff [1], 1937 god., pa dalje J. V. Tukey [1] i J. L. Kelley [2],

Tako se konvergencija u topologiji moze uzeti za primitivni pojam, odrediti pri kojim uslovima data konvergencija odredjuje topologiju i koju, kao i dati svi pojmovi i uslovi iz topologije u terminima konvergencije. Cesto je taj put laksi a dokazi su jednostavniji, naprimer kao sto je to bio slucaj sa Tihonovom teoremom o kompaktnosti topoloskog proizvoda (Kelley [1]), koja je dokazana isto tako kratko i jednostavno kao i kad se upotrebe filtri koji su u mnogom uporedna teorija Moore-Smith-ovoj konvergenaciji, s tim sto je ova poslednja prirodnija i intuitivnija.

Nastavljamo sa definicijom konvergentnog generalisanog niza u topoloskom prostoru.

Definicija 3. Generalisani niz  $\{S_n, n \in D\}$  u topoloskom prostoru  $(X, \mathcal{T})$ , konvergira ka tacki  $S \in X$ , ako i samo ako je gotovo u svakoj  $\mathcal{T}$ -okolini tacke  $S$ .

U tom slucaju pise se,

$$\lim_{n \in D} S_n = S$$

ili

$$S_n \rightarrow S \quad (\text{po topologiji } \mathcal{T}),$$

pri tom izostavljauci oznaku za topologiju odn. oznaku za usmereni skup kad je jasno o kojim se radi.

Napomenimo da jedan generalisani niz moze da konvergira vise nego jednoj tacki. Naprimer, ako je  $X$  topoloski prostor sa indiskretnom topologijom tj. ako su jedini otvoreni skupovi ceo prostor  $X$  i prazan skup  $\emptyset$ , tada niz  $\{x_n, n \in \mathbb{N}\}$  konvergira svakoj tacki iz  $X$ .

Naredna teorema dovodi u vezu konvergenciju sa pojmovima tacaka zatvaranja, adherentnih tacaka, zatverenosti odn. otvorenosti.

Teorema 1. Neka je  $X$  topoloski prostor. Tada

(I) Tacka  $a$  je tacka nagomilavanja skupa  $A \subset X$  ako i samo ako postoji generalisani niz u  $A \setminus \{a\}$  koji konverira ka  $a$ ,

(II) Tacka  $a$  je u zatvorenosti skupa  $A \subset X$  ako i samo ako postoji generalisani niz u  $A$  koji konverira ka  $a$ .

(III) Skup  $A \subset X$  je zatvoren ako i samo ako nijedan generalisani niz u  $A$  ne konverira nijednoj tacki iz  $X \setminus A$ .

Dokaz ove i svih daljih teorema u ovom paragrafu moze se naci, naprimjer, kod Kelley-a [2].

Gore smo napomenuli da jedan generalisani niz moze konverirati ne samo jednoj tacki, pa je zato od interesa videti u kojim prostorima konveriraju samo jednoj tacki jer su tada pogodniji za upotrebu a i sami pojam konvergencije je sadrazajniji. Na to nam daje od ovog sledeca

Teorema 2. Jedan topoloski prostor je Hausdorff-ov ako i samo ako svaki konvergentni generalisani niz u tom prostoru konverira samo jednoj tacki.

Dakle, u slucaju Hausdorff-ovih prostora iz  $\lim_{n \in D} x_n = x_1$  i iz  $\lim_{n \in D} x_n = x_2$ , sledi da je  $x_1 = x_2$ , gde je znak jednakosti upotrebljen u smislu identicnosti.

Na sledecu definiciju podsavimo se da za familiju skupova  $\{D_a : a \in A\}$  direktni proizvod je skup  $X \{D_a : a \in A\}$ , svih funkcija  $d$  na  $A$  takvih da je  $d_a = d(a)$  clan od  $D_a$  za svako  $a \in A$ .

Definicija 4. Proizvod usmerenih skupova  $(D_a, \gamma_a), a \in A$ , je direktni proizvod

$$(X \{D_a : a \in A\}, \gamma)$$

gde za dva clana  $d$  i  $e$  iz ovog proizvoda  $d \geq e$  ako i samo ako je  $d_a \gamma_a e_a$  za svako  $a \in A$ .

Neka je  $\{x_{mn}, n \in N\}$  niz za svako  $m \in N$  i neka  $x_{mn} \rightarrow x_m$ , a niz  $\{x_m, m \in N\}$  neka tekodje konverira ka  $x_0$ , t.j.  $x_m \rightarrow x_0$ . Postavlja se pitanje da se nadje niz sastavljen od elemenata  $x_{mn}$  koji bi konverirao ka  $x_0$ . No, to nije uvek moguće i tu su potrebni generalisani nizovi. Navedimo jedan, ne bas elementaran primer, da obicni nizovi nisu dovoljni u ovoj konstrukciji. Neka je

$$f_1, f_2, \dots, f_n, \dots$$

niz realnih funkcija koje pripadaju prvoj Baire-ovoj klasi i konvergiraju tačka po tačka funkciji  $f_0$  koja pripada drugoj Baire-ovoj klasi. Ova konvergencija je konvergencija u Tihonovljevoj topologiji topoloskog proizvoda  $X\{R_\alpha : \alpha \in R\}$ ,  $R_\alpha = R =$  skupu realnih brojeva sa uobicajenom topologijom. Za funkciju  $f_m$  neka je  $\{f_{nm}\}$  niz neprekidnih funkcija koje konvergiraju ka  $f_m$ , za  $m = 1, 2, \dots$ . Tada svaki konvergentni niz sastavljen od funkcija  $f_{nm}$ ,  $n = 1, 2, \dots$ ,  $m = 1, 2, \dots$ , konvergiraju funkciji koja je najviše prve klase i prema tome ne može da konvergiruje ka  $f_0$ .

Teorema 3. Neka je  $E$  usmereni skup, neka

$$\{x_\alpha, \alpha \in A^\eta\}, \eta \in E$$

bude familija usmerenih skupova takvih da

$$x_\alpha \longrightarrow x^\eta \text{ i } x^\eta \longrightarrow x_0,$$

u nekom topoloskom prostoru. Neka je

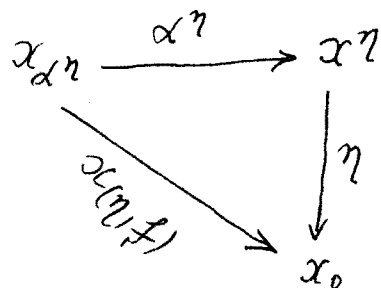
$$F = (X\{A^\eta : \eta \in E\}, \succ)$$

i za  $f \in F$ , neka je  $x_{(\eta, f)} = x_{f(\eta)}$ . Tada niz

$$\{x_{(\eta, f)}, (\eta, f) \in E \times F\}$$

konvergiruje ka  $x_0$ .

Gornjoj teoremi odgovara sledeci dijagram, koji piktorešno pokazuje njen sadržaj,



Ako na realnoj pravoj jedan niz ima tačke nagomilavanja uvek možemo izdvojiti podniz koji konvergiruje svakoj posebno. Medjutim u nekim topoloskim prostorima to nije moguće ako ostanemo pri uobicajenim pojmovima podniza, pa je taj pojam proširen tako da se u svakom topoloskom prostoru može dati slican iskaz (Kelley [1]).

Za jedan usmereni skup  $D$ , skup  $D_0 \subset D$  je kofinalan sa  $D$  ako za svaki  $d \in D$  postoji  $d' \in D_0$ , takav da je  $d' \succ d$ . Prirodno je podnizom g.niza  $\{x_\alpha, \alpha \in D\}$  smatrati g.niz  $\{x_\alpha, \alpha \in D_0\}$  koji ide preko kofinalnih skupova sa  $D$ . Ali oni nažalost nisu dovoljni, za sve potrebe topologije,

tacnije radeci samo sa njima ne mogu se preneti neki stavovi o nizovima inace poznati za metricke prostore. Tako ima primera gde niz ima tacku na omilavanja ali nijedan podniz ne konvergira joj. (Arens [1]), sledeca definicija podniza koja potice od J.L.Kelley-a [1], dovoljna je za skoro sve potrebe.

Definicija 5. Generalisani niz  $\{x_{\alpha\beta}, \beta \in B\}$  je generalisani podniz generalisanog niza  $\{x_\alpha, \alpha \in A\}$  ako za svako  $\alpha_0 \in A$  postoji  $\beta_0 \in B$  takvo da je  $\alpha_\beta \geq \alpha_0$  za  $\beta \geq \beta_0$ .

I sledeca lema potice od J.L.Kelley-a [1].

Lema 1. Neka  $\{S_n, n \in D\}$  bude generalisani niz takav da je frekventan u svakom članu  $A$  familije skupova  $\mathcal{A} = \{A\}$ , koja je zatvorena s obzirom na konacno presecanje. Tada postoji generalisani podniz ovog generalisanog niza koji je gotovo u svakom  $A \in \mathcal{A}$ .

Jedna tacka  $x$  topoloskog prostora  $X$  je kvazi-granicna (engleski: cluster point) za neki generalisani niz ako je ovaj frekventan u svakoj njenoj okolini.

Teorema 4. Tacka  $x$  topoloskog prostora  $X$  je kvazi-granicna tacka generalisanog niza  $\{x_n, n \in D\}$  ako i samo ako neki generalisani podniz ovoga niza konvergira ka  $x$ .

Napomenimo da se ova teorema ne moze dobiti ogranicavajući se na kofinalne podskupove.

Naredna teorema je posebno vazna jer vezuje skup kvazi-granicnih tacaka za operator zatvorenosti.

Teorema 5. Neka  $\{x_n, n \in D\}$  bude generalisani niz u nekom topoloskom prostoru i za svako  $n \in D$  neka  $A_n = \{x_m : m \geq n\}$

Tada je  $x$  kvazi-granicna tacka ovog niza ako i samo ako pripada skupu

$$\bigcap \{A_n : n \in D\}$$

Cesto se desava da se prvo uvede neka konvergencija pa da se onda pokusava da izuci trazeci topoloski prostor u kome bi ova konvergencija bila konvergencija u topologiji tog prostora. Tako su uvedene, konvergencija tacka po tacka, konvergencija po meri, u srednjem itd. pa su posle nadjene odrovarajuće topologije odnosno metrike u poslednja dva slucaja.

Ima medjutim slucajeva kada jedna konvergencija ne mora biti konvergencija u smislu neke topologije. Zato je od interesa videti sta su bitne osobine konvergentnih generalisanih nizova u topoloskim prostorima. Konvergenciju u topoloskom prostoru karakterisu ove osobine:

(a) Ako je  $\{s_n, n \in D\}$  generalisani niz takav da je  $s_n = s_0$ , za svako  $n \in D$ , tada  $s_n \rightarrow s_0$ .

(b) Ako  $\{s_n, n \in D\}$  konvergira ka  $s_0$ , konvergira ka  $s_0$ , i svaki njegov generalisani podniz.

(c) Ako  $\{s_n, n \in D\}$  ne konvergira ka  $s_0$ , postoji generalisani podniz ovog niza, ciji nijedan generalisani podniz ne konvergira ka  $s_0$ .

(d) Neka je  $E$  usmereni skup,  $\{s_\alpha, \alpha \in A\}$  generalisani niz koji konvergira ka  $s_\eta$ , a generalisani niz  $\{s_\eta, \eta \in B\}$  konvergira ka  $s_0$ , tada  $\{s_{(\eta, f)}, (\eta, f) \in E \times F\}$  konvergira ka  $s_0$ . (Teorema 3.).

Ako na skupu  $X$  imamo zadatu neku konvergenciju, odnosno ako znamo dali neki generalisani niz u  $X$  konvergira nekoj tacki ili ne, i ako ta konvergencija, obelezimo je sa  $C$ , ispunjava sornje uslove: (a), (b), (c) i (d) kazacemo da je na  $X$  zadata Klasa konvergencije. Tada govorimo da neki  $\alpha$ . niz  $\{s_n, n \in D\}$   $C$ -konvergira ka  $s_0$  i pisemo

$$C\text{-}\lim_n s_n = s_0 \quad \text{ili} \quad s_n \xrightarrow{C} s_0$$

Naredna teorema pokazuje da samo klasa konvergencije odredjuje neku topologiju.

Teorema 6. Neka je  $C$  klasa konvergencije na skupu  $X$ , za vsaki  $A \subset X$ , neka  $\tau(A)$  bude skup onih tacaka  $x \in X$  takvih da postoji generalisani niz u  $A$   $C$ -konvergentan ka  $x$ . Tada je  $\tau$  operator zatvorenosti i generalisani niz  $\{s_n, n \in D\}$   $C$ -konvergira ka  $s_0$  ako i samo ako konvergira ka  $s_0$  u topoloiji pridjeljenoj skupu  $X$  preko operatora  $\tau$ .

Kao primer konvergencije koje ne odredjuje topologiju mozemo navesti

$C$ -zбирljivost. Niz  $a_1, a_2, \dots, a_n, \dots$  realnih brojeva je  $C$ -zбирljiv ako postoji  $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_1 + a_2 + \dots + a_n}{n}$ . Ovaj postupak zбирljivosti je permutantan t.j. ako jedan niz konvergira onda je i  $C$ -zбирljiv i to ka istom broju kome konvergira. Niz  $1, 0, 1, 0, 1, 0, \dots$  je  $C$ -zбирljiv ka broju  $\frac{1}{2}$ . Medjutim  $a_1, a_3, \dots, a_{2n+1}, \dots$ , odn.  $1, 1, 1, \dots$  je  $C$ -zбирljiv



a podniz  $a_2, a_4, \dots, a_{2n}, \dots$  odn.  $0, 0, 0, \dots$  je  $C$ -zbirljiv ka  $0$ . Dakle, ni-  
 je ispunjen uslov (b) i  $\epsilon$ -zbirljivost se ne može uzeti za konvergenci-  
 ju ni po kojoj topologiji.

Kompaktnost u terminima konverencije izrazava sledeca

Teorema 7. Topoloski prostor  $X$  je kompaktan ako i samo ako svaki generalisani niz u  $X$  ima kvazi-granicnu tacku.

Odnosno,  $X$  je kompaktan ako i samo ako svaki generalisani niz u  $X$  ima konverentan generalisani podniz.

## II. ISPREPLETANI NIZOVI

Za dva niza  $\{x_n\}$  i  $\{y_n\}$ , ponekad je potrebno naći treći koji ima one i samo one tačke nagomilavanja koje su to već za date nizove  $\{x_n\}$  i  $\{y_n\}$ . To se postize tako što se formira isprepletani niz

$$x_1, y_1, x_2, y_2, \dots, x_n, y_n, \dots$$

koji se može napisati preko opšteg člana, kao

$$z_n = \begin{cases} x_{n+1/2}, & \text{za } n \stackrel{ne}{\text{parno}} \\ y_{n/2}, & \text{za } n \text{ neparno.} \end{cases}$$

Slično možemo definisati isprepletane generalisane nizove za dva data generalisana niza  $\{x_\alpha, \alpha \in A\}$  i  $\{y_\beta, \beta \in B\}$ , stavljajući

$$z_{(\alpha, \beta, n)} = \begin{cases} x_\alpha, & \text{za } n \text{ parno} \\ y_\beta, & \text{za } n \text{ neparno,} \end{cases}$$

pri čemu je  $(\alpha, \beta, n) \in A \times B \times \mathbb{N}$ . I za g. nizove važi

**Teorema 1.** Za dva generalisana niza  $\{x_\alpha, \alpha \in A\}$  i  $\{y_\beta, \beta \in B\}$  isprepletani niz  $\{z_{(\alpha, \beta, n)}, (\alpha, \beta, n) \in A \times B \times \mathbb{N}\}$  ima za kvazi-granične tačke one i samo one koje su to već za date generalisane nizove.

**Dokaz.** Označimo sa  $2\mathbb{N}$  odn.  $2\mathbb{N}+1$  skup parnih odn. neparnih prirodnih brojeva, pa su tada usmereni skupovi

$$A \times B \times (2\mathbb{N}) \text{ i } A \times B \times (2\mathbb{N}+1)$$

kofinalni sa  $A \times B \times \mathbb{N}$ , te će g. podnizovi

$$\{z_{(\alpha, \beta, 2n)}\} \text{ i } \{z_{(\alpha, \beta, 2n+1)}\}$$

imati iste kvazi-granične tačke kao i g. nizovi  $\{x_\alpha, \alpha \in A\}$  i  $\{y_\beta, \beta \in B\}$  respektivno.

Ostaje da pokazemo da su kvazi-granične tačke isprepletanog niza, kvazi-granične tačke bar jednog od datih tj. ako  $z$  nije kvazi-granična tačka nijednog od nizova  $\{x_\alpha, \alpha \in A\}$  i  $\{y_\beta, \beta \in B\}$ , nije ni niza  $\{z_{(\alpha, \beta, n)}\}$ . No, po pretpostavci postoji okolina  $U$  tačke  $z$  takve da

$$x_\alpha \in U, \text{ za } \alpha \succ \alpha_U \text{ i } y_\beta \in U, \text{ za } \beta \succ \beta_U,$$

i tada očigledno

$$Z_{(\alpha, \beta, n)} \in U, \text{ za } (\alpha, \beta, n) \succ (\alpha', \beta', 0)$$

sto znaci da  $z$  nije kvazi-~~granica~~ tačka za  $\{Z_{(\alpha, \beta, n)} : (\alpha, \beta, n) \in A \times B \times \mathbb{N}\}$ .

q. e. d.

Sve ovo vazi i za slucaj konacno mnogo generalisanih nizova,

$$\{Z_{\alpha_i}, \alpha_i \in A_i\}, \quad i=1, 2, \dots, k,$$

ciji se isprepletani niz moze definisati kao g. niz

$$\{Z_{(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_k, n)}, (\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_k, n) \in A_1 \times A_2 \times \dots \times A_k \times \mathbb{N}\}$$

gde je

$$Z_{(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_k, n)} = \alpha_i, \text{ ako je } n \equiv i \pmod{k}$$

Skup svih kvazi-~~granica~~ tačaka jednog generalisanog niza je, po Teoremi I.5., zatveren pa je prirodno pitanje dali za dati zatvoreni skup postoji generalisani niz kome bi tačke tog skupa i samo one bile kvazi-~~granice~~ tačke. U slucaju jedne tačke niz koji bi konvergirao toj tački sastojao bi se od elemenata proizvoljno odabranih u nekom sistemu okolina te tačke pri čemu bi okoline bile usmereni skup, usmeren inkluzijom. Za slucaj proizvoljnog zatvorenog skupa potreban je pojam isprepletanog generalisanog niza. Posmatrajmo familiju g. nizova

$$\{x_{\alpha^n} : \alpha^n \in A^n\}, \quad n \in E,$$

gde je  $E$  usmeren skup. Neka je, dalje,  $F$  skup svih preslikavanja skupa  $E$  u  $X \{A^n, n \in E\}$  i oznacimo sa  $f$  proizvoljno takvo preslikavanje. Posmatrajmo jos skup  $\mathbb{N} \times E$  koji ćemo usmeriti stavljajući

$$(n, \eta) \prec (n', \eta') \iff n < n' \text{ ili } n = n', \eta < \eta'.$$

Ovaj skup ovako usmeren obeležavamo sa  $\widetilde{\mathbb{N} \times E}$ , jer će se podrazumevati da je direktni proizvod uvek usmeren prema Definiciji I.4.

Definicija 1. Za generalisane nizove

$$(*) \quad \{x_{\alpha^n}, \alpha^n \in A^n\}, \quad n \in E$$

njihov isprepletani niz s obzirom na  $E$ , je

$$(**) \quad \{x((n, \eta), f), ((n, \eta), f) \in ((\widetilde{\mathbb{N} \times E}) \times F)\},$$

pri čemu je

$$x((n, \eta), f) = x_f(\eta)$$

Dalje će nam trebati i pojam ekvivalentnih nizova, koji bi se morao uzeti za definiciju jos opstijeg pojma podniza nego što je onaj u Defi-

niciji I.5. Ekvivalentni nizovi zadovoljavaju uslov da ako je jedan od njih gotovo u nekoj okolini to je i drugi, a to je osobina koja je najbitnija pri definiciji podniza (Kelley [2]). Umesto uopstavanja pojma podniza mi cemo radije dati sledecu definiciju,

Definicija 2. Zaadva generalisana niza

$$\{x_\alpha, \alpha \in A\} \text{ i } \{x_\beta, \beta \in B\}$$

kazacemo da su ekvivalentni ako su identicni skupovi  $\{x_\alpha\}$  i  $\{x_\beta\}$ , i posmatrani nizovi imaju iste skupove kvazigranichnih tacaka.

Neka je  $\{x_\alpha, \alpha \in A\}$  jedan generalisani niz a B proizvoljan usmereni skup, neka je dalje  $A \times B$  proizvod usmereni skup skupova A i B, i neka je

$$\{x_{(\alpha, \beta)}, (\alpha, \beta) \in A \times B\}$$

takav generalisani niz da je  $x_{(\alpha, \beta)} = x_\alpha$ . Ova dva niza su ekvivalentni. Drugi je podniz prvoga kako je to lako proveriti dok obrnuto nije. No, oni imaju isti skup kvazi-granichnih tacaka, jer ako je x kvazi-granichna tacka niza  $\{x_\alpha, \alpha \in A\}$ , to za okolinu U od x i proizvoljno  $\alpha_0$ , postoji  $\alpha > \alpha_0$  i  $x_\alpha \in U$ . Neka je U proizvoljna okolina od x, dalje  $(\alpha_0, \beta_0)$  proizvoljni element od  $A \times B$ , tada postoji  $\alpha > \alpha_0$  da je  $x_\alpha \in U$ . No tada je

$$x_{(\alpha, \beta_0)} = x_\alpha \in U, (\alpha, \beta_0) \succ (\alpha_0, \beta_0)$$

Za slucaj dva niza, isprepletani niz sadrzi date u vidu podnizova. Slicno je i u opstem slucaju kao sto pokazuje sledeca

Lema 1. Isprepletani niz (\*\*\*) sadrzi podnizove ekvivalentne nizovima (\*) (Definicija 1.)

Dokaz. Nizu  $\{x_{\alpha \eta'}, \alpha \eta' \in A^{\eta'}\}$  ekvivalentan je niz  $\{x_{((n, \eta'), f)}\}$ , gde je  $\eta'$  fiksirano. Skup  $(\widetilde{N} \times \eta') \times F$  je kofinalan sa  $(\widetilde{N} \times E) \times F$ , pa je drugi od ovih g. nizova podniz isprepletanog niza.

Neka je  $x_0$  kvazi-granichna tacka g. niza  $\{x_{\alpha \eta'}, \alpha \eta' \in A^{\eta'}\}$ . Pokazimo da je to i niza  $\{x_{((n, \eta'), f)} : ((n, \eta'), f) \in \widetilde{N} \times \eta' \times F\}$ . Za proizvoljnu okolinu U tacke  $x_0$ , i za proizvoljni

$$((n, \eta'), f_0) \in (\widetilde{N} \times \eta') \times F, f_0(\eta') = \alpha_0 \eta'$$

mozemo odabrati  $\alpha_1 \eta' > \alpha_0 \eta'$ , takvo da je  $x_{\alpha_1 \eta'} \in U$ . Uzmemo li

$$f_1 = \begin{cases} f_0, & \text{svuda drugo} \\ x_1^{\eta'}, & \text{za } \eta = \eta', \text{ tada} \end{cases}$$

$$x((n_0, \eta'), f_1) = x_{f_1}(\eta') = x_{\alpha_1^{\eta'}} \in U$$

i pri tome je

$$((n_0, \eta'), f_1) > ((n_0, \eta'), f_0) \text{ u } (\widetilde{N \times \eta'}) \times F,$$

sto pokazuje da je  $x_0$  kvazi-granicna tacka niza  $\{x((n, \eta), f)\}$ .

Obrnuto, kad je  $x_0$  kvazi-granicna tacka niza  $\{x((n, \eta), f)\}$ , tada za proizvoljno  $\alpha_0^{\eta'} \in A^{\eta'}$  i proizvoljnu okolinu  $U$  te tacke posmatrajmo  $((n, \eta'), f_0) \in (\widetilde{N \times \eta'}) \times F$ ,  $f_0(\eta') = \alpha_0^{\eta'}$ . Po pretpostavci postoji

$$((n, \eta'), f_1) > ((n, \eta'), f_0), \quad f_1 > f_0$$

takvo da je

$$x((n, \eta'), f_1) = x_{f_1}(\eta') = x_{\alpha_1^{\eta'}} \in U.$$

Mo tada je

$$x_{\alpha_1^{\eta'}} \in U, \quad \alpha_1^{\eta'} > \alpha_0^{\eta'} \text{ u } A^{\eta'}$$

Teorema 2. Neka je u topoloskom prostoru  $X$ ,

$$\{x_{\alpha^\eta}, \alpha^\eta \in A^\eta\}, \quad \eta \in E$$

familija konvergentnih generalisanih nizova i neka

$$x_{\alpha^\eta} \longrightarrow x^\eta$$

Isprepletani niz  $\{x((n, \eta), f)\}$  ima za skup kvazi-granicnih tacaka, skup  $(U\{x^\eta; \eta \in E\})^-$ , onda i sam onda kad je  $X$  regularan.

Dokaz. Pretpostavimo da je  $X$  regularan. Prema Lemi 1., isprepletani niz ima za kvazi-granicne tacke svaki  $x^\eta$ ,  $\eta \in E$ , a kao  $\overset{K}{\text{skop}}$  je skup kvazi-granicnih tacaka zatvoren to je

$$(U\{x^\eta; \eta \in E\})^-$$

podskup skupa svih kvazi-granicnih tacaka isprepletanog niza. Ostaje da pokazemo da su to sve tj. da ako

$$z \in \overline{(U\{x^\eta; \eta \in E\})^-},$$

onda  $z$  nije kvazi-granicna tacka isprepletanog niza. Neka su  $U$  i  $V$  okolne tacke  $z$  i skupa  $(U\{x^\eta; \eta \in E\})^-$ , koje su disjunktne  $U \cap V = \Delta$ . Tada je  $V$  okolina za svako  $x^\eta$ ,  $\eta \in E$  pa postoji  $\alpha_\eta \in A^\eta$ , takvo da je

$$x_{\alpha_\eta} \in V \quad \text{za } \alpha_\eta \succ_{\eta} \bar{\alpha}_\eta$$

pri svakom  $\eta \in E$ . Neka je  $\bar{f} \in F$  tako izabrano da je  $\bar{f}(\eta) = \bar{\alpha}_\eta$ .

Tada je za

$$((n, \eta), f) > ((1, \eta), \bar{f}) \text{ u } (\widetilde{N \times E}) \times F,$$

$$f_1 = \begin{cases} f_0, & \text{svuda drugo} \\ \alpha_1 \eta', & \text{za } \eta = \eta', \text{ tada} \end{cases}$$

$$x((n_0, \eta'), f_1) = x_{f_1}(\eta') = x_{\alpha_1 \eta'} \in U$$

i pri tome je

$$((n_0, \eta'), f_1) > ((n_0, \eta'), f_0) \text{ u } (\widetilde{N \times \eta'}) \times F,$$

sto pokazuje da je  $x_0$  kvazi-granicna tacka niza  $\{x((n, \eta'), f)\}$ .

Obrnuto, kad je  $x_0$  kvazi-granicna tacka niza  $\{x((n, \eta'), f)\}$ , tada za proizvoljno  $\alpha_0 \eta' \in A^{\eta'}$  i proizvoljnu okolinu  $U$  te tacke posmatrajmo  $((n, \eta'), f_0) \in (\widetilde{N \times \eta'}) \times F$ ,  $f_0(\eta') = \alpha_0 \eta'$ . Po pretpostavci postoji

$$((n, \eta'), f_1) > ((n, \eta'), f_0), \quad f_1 > f_0$$

takvo da je

$$x((n, \eta'), f_1) = x_{f_1}(\eta') = x_{\alpha_1 \eta'} \in U.$$

No tada je

$$x_{\alpha_1 \eta'} \in U, \quad \alpha_1 \eta' > \alpha_0 \eta' \text{ u } A^{\eta'}$$

Teorema 2. Neka je u topoloskom prostoru  $X$ ,

$$\{x_{\alpha \eta}, \alpha \eta \in A^{\eta}\}, \quad \eta \in E$$

familija konvergentnih generalisanih nizova i neka

$$x_{\alpha \eta} \longrightarrow x^{\eta}$$

Isprepletani niz  $\{x((n, \eta'), f)\}$  ima za skup kvazi-granicnih tacaka, skup  $(U\{x^{\eta}; \eta \in E\})^-$ , onda i samé onda kad je  $X$  regularan.

Dokaz. Pretpostavimo da je  $X$  regularan. Prema Lemi 1., isprepletani niz ima za kvazi-granicne tacke svaki  $x^{\eta}$ ,  $\eta \in E$ , a kao je skup kvazi-granicnih tacaka zatvoren to je

$$(U\{x^{\eta}; \eta \in E\})^-$$

podskup skupa svih kvazi-granicnih tacaka isprepletanog niza. Ostaje da pokazemo da su to sve tj. da ako

$$z \in (U\{x^{\eta}; \eta \in E\})^-$$

onda  $z$  nije kvazi-granicna tacka isprepletanog niza. Neka su  $U$  i  $V$  okoline tacke  $z$  i skupa  $(U\{x^{\eta}; \eta \in E\})^-$ , koje su disjunktne  $U \cap V = \Delta$ . Tada je  $V$  okolina za svako  $x^{\eta}$ ,  $\eta \in E$  pa postoji  $\bar{\alpha}_{\eta} \in A^{\eta}$ , takvo da je

$$x_{\bar{\alpha}_{\eta}} \in V \quad \text{za } \bar{\alpha}_{\eta} \succ_{\eta} \alpha_{\eta}$$

pri svakom  $\eta \in E$ . Neka je  $\bar{f} \in F$  tako izabrano da je  $\bar{f}(\eta) = \bar{\alpha}_{\eta}$ .

Tada je za

$$((n, \eta), f) > ((1, \eta), \bar{f}) \text{ u } (\widetilde{N \times E}) \times F,$$

$$x_{((n, \eta), f)} = x_{f(\eta)} = x_{\alpha^n} \in V$$

jer je  $f(\eta) \geq \bar{f}(\eta)$  tj.  $\alpha^n \geq \bar{\alpha}^n$ , što dokazuje da je isprepletani niz gotovo u  $V$  i da  $z$  nije njegova kvazi-granična tačka.

Pretpostavimo sad da isprepletani nizovi imaju za skup kvazi-graničnih tačaka uvek skup  $(\bigcup \{x^n; n \in \mathbb{N}\})^-$ , a da prostor nije regularan pa to dovedimo do kontradikcije. Postoje po pretpostavci  $X$  nije regularan, postoje zatvoreni skup  $F \subseteq X$  i  $z \in F$  takvi da se ne mogu razdvojiti disjunktним okolinama, odnosno zatvorenost svake okoline od  $z$  sece  $F$ . No, tada postoji generalisani niz od elemenata iz  $U$ ,

$$\{x_{\alpha^v}, \alpha^v \in A^v\}$$

koji konverira nekoj tački iz  $F$ . Neka  $U$  prolazi nekom okolinskom bazom

$\mathcal{U}$  tačke  $z$ . Isprepletani niz familije nizova

$$\{x_{\alpha^v}; \alpha^v \in A^v\}, v \in \mathcal{U}$$

ima, kao što smo to pretpostavili, za skup kvazi-graničnih tačaka podskup skupa  $F$ . Taj niz je frekventan u svakoj proizvoljnoj okolini  $U$  tačke  $z$ , jer za

$$((n_0, U_0), f_0) \in (\mathcal{N} \times \mathcal{U}) \times F$$

je

$$((n_0+1, U), f_0) \geq ((n_0, U_0), f_0)$$

a

$$x_{((n_0+1, U), f_0)} = x_{f_0(U)} = x_{\alpha^v} \in U,$$

što bi značilo da je i tačka  $z$  kvazi-granična tačka isprepletanog niza, a to je suprotno sa  $z \in F$ . Time je i drugi deo teoreme dokazan.

Napomenimo da je bilo bitno uzeti konvergentne nizove u formulaciji prethodne teoreme, postoje su onda oni gotovo u okolini skupa  $\{\bigcup_n x^n\}^-$ .

Naprimer niz

$$1, \frac{1}{2}, 2, \frac{1}{3}, \dots,$$

u Euklidskoj pravoj ima samo 0 za kvazi-graničnu tačku ali nije gotovo u svakoj okolini 0.

Primer 1. U ovom primeru pokazacemo da u Hausdorff-ovom prostoru koji nije regularan ne važi Teorema 2. Uzmimo Hausdorff-ov prostor koji se sastoji iz skupa realnih brojeva koji imaju za okoline one podskupove koji su okoline u Euklidskoj topologiji, sem tačke  $x=0$  koja ima

za okoline intervale koji sadrže 0 i iz kojih je izbacen bilo koji prebrojiv skup tacaka razlicitih od 0. Tada ovaj prostor nije regularan jer naprimer tacka 0 i zatvoren skup  $\{1, 1/2, 1/3, \dots, 1/n, \dots\}$ , nemaju medjusobno disjunktne okoline. Dalje uzmimo tacke intervala  $(1, 2)$ ,  $(1/2, 1)$ ,  $\dots$ ,  $(1/n, 1/n-1)$ ,  $\dots$ , usmerene suprotno poredku po velacini realnih brojeva. Tada oni cine generalisane nizove koji redom kako su napisani konvergiraju ka  $1, 1/2, 1/3, \dots, 1/n, \dots$ . Znacni skup tacaka kojima pojedinačno konvergiraju je  $\{1, 1/2, \dots, 1/n, \dots\}$  koji je zatvoren pa je

$$\overline{\{1, 1/2, \dots, 1/n, \dots\}} = \{1, 1/2, \dots, 1/n, \dots\},$$

dok njihov isprepletani niz konverzira jos i tacki 0. Zaista, za proizvoljno

$$((n_1, n_2), f_0) \in (\widetilde{N \times N}) \times F$$

i proizvoljnu okolinu  $U$ , tacke 0, koja sadrzi interval oko nule sa izuzetkom najvise prebrojivo mno o tacaka, odabracemo  $n_1' > n_1$  i  $n_2'$  tako da  $(1/n_2', 1/n_2'-1)$  lezi u okolini  $U$  sa izuzetkom pomenutih mozda najvise prebrojivo mnogo tacaka. Sad cemo odabrati  $f_0' \geq f_0$  u  $F$  takvo da je  $f_0'(n_2') \in U$ . Tada je

$$\mathcal{X}((n_1', n_2'), f_0') = \mathcal{X}_{f_0'(n_2')} = f_0'(n_2') \in U$$

$$((n_1', n_2'), f_0') \geq ((n_1, n_2), f_0) \text{ u } (\widetilde{N \times N}) \times F.$$

U Teoremi I.7. dat je uslov kompaktnosti jednog topoloskog prostora u terminima konverencije. Primenjujuci pojam isprepletanog niza dacemo taj uslov u drugoj formi, ode g. podnizovi ili kvazi-granicne tacke ne figurisu eksplicitno.

**Teorema 3.** Topoloski prostor  $X$  je kompakten ako i samo ako svaki generalisani niz  $\{x_\alpha, \alpha \in D\}$  koji ima skup  $X_0 \neq \Delta$  za skup kvazi-granicnih tacaka, gotovo je u svakoj okolini od  $X_0$ .

**Dokaz.** Neka je  $X$  kompaktn,  $X_0 \subset X$  skup kvazi-granicnih tacaka nekog niza  $\{x_\alpha, \alpha \in D\}$  i  $U$  proizvoljna otvorena okolina od  $X_0$ . Ako  $\{x_\alpha\}$  nije gotovo u  $U$  on je frekventan u  $U'$ . Posto je  $U'$  zatvoren podskup od  $X$ ,  $U'$  je kompaktn i ovaj bi generalisani niz imao generalisani podniz u  $U'$ . Ali po Teoremi I.7., imao bi tamo i kvazi-granicnu tacku sto je suprotno pretpostovci da je  $X_0$  skup svih njegovih kvazi-granicnih tacaka.



Obrnuto neka je svaki generalisani niz u  $X$  gotovo u svakoj okolini skupa njegovih kvazi-granicnih-tacaka. Pretpostavimo da  $X$  nije kompaktna. Tada postoji pokrivač  $\mathcal{U}$  čiji nijedan konačni podpokrivač  $\mathcal{V}$  ne prekriva  $X$ . Telo konacnih podpokrivača  $|\mathcal{V}|$  čine usmeren skup inkluzijom. Posmatrajmo g.niz

$$\{x_\nu, \nu \in \{\mathcal{V}\}\}, \quad x_\nu \in \bar{|\mathcal{V}|}$$

Ovaj niz nema nijednu kvazi-granicnu tacku. Neka je  $\{x_n, n \in \mathbb{N}\}$  niz u  $X$  takav da je  $x_n = x_0$  za svako  $n \in \mathbb{N}$ . Isprepletani niz

$$\{x(\nu, n, n), (\nu, n, n) \in \{\mathcal{V}\} \times \mathbb{N} \times \mathbb{N}\},$$

$$x(\nu, n, n) = \begin{cases} x_\nu, & \text{za } n \text{ parno} \\ x_0, & \text{za } n \text{ neparno} \end{cases}$$

ima prema Teoremi 1.,  $x_0$  za jedinu kvazi-granicnu tacku. No, on nije gotovo u svakoj okolini  $U$  od  $x_0$ . Zaista neka je  $\tilde{\mathcal{V}}$  onaj podpokrivač od  $\mathcal{U}$  čije telo  $|\tilde{\mathcal{V}}|$  sadrži  $x_0$ . Tada je  $|\tilde{\mathcal{V}}|$  otvorena okolina od  $x_0$ , ali za proizvoljno

$$(\nu_0, n_1, n_2) \in \{\mathcal{V}\} \times \mathbb{N} \times \mathbb{N}$$

uzmimo

$$(\nu_0 \cup \tilde{\mathcal{V}}, n_1, 2n_2) \in \{\mathcal{V}\} \times \mathbb{N} \times \mathbb{N},$$

pa je

$$x(\nu_0 \cup \tilde{\mathcal{V}}, n_1, 2n_2) = x_{\nu_0 \cup \tilde{\mathcal{V}}} \in \bar{|\nu_0 \cup \tilde{\mathcal{V}}|}$$

pa ovaj član gornjeg niza tim pre nije ni u  $|\tilde{\mathcal{V}}|$ , što je suprotno sa pretpostavkom da je svaki g.niz gotovo u svakoj okolini skupa njegovih kvazi-granicnih tacaka.

q.e.d.

## II. $\alpha$ -USMERENI SKUPOVI I $\alpha$ -GENERALISANI NIZOVI.

### 1. Definicija $\alpha$ usmerenih skupova i $\alpha$ -generalisanih nizova i njihove osobine.

Ne samo da nizovi nisu dovoljni da opisu topologiju u opstim topoloskim prostorima, no nisu dovoljni ni generalisani nizovi preko usmerenih skupova ordinalnog tipa, tj. dobro uredjenih skupova, kako to pokazuje ovaj primer koji potice od G. Birkhoff-a [1] .

Neka je  $S$  skup karakteristicnih funkcija konačnih skupova na realnoj pravoj. Tada je zatvorenost skupa  $S$  s obzirom na topologiju induciranu konvergencijom tačka po tačka, skup  $\mathcal{S}^-$  svih karakteristicnih funkcija. Medjutim, kako nije tesko pokazati, skup  $\mathcal{S}^-$  onih funkcija koje se mogu dobiti kao limesi generalisanih nizova preko usmerenih skupova ordinalnih brojeva sastoji se samo od karakteristicnih funkcija prebrojivih skupova.

Medjutim u prostorima koji zadovoljavaju prvu aksiomu prebrojivosti obicni nizovi su dovoljni, a izoleđa uopšte u jednom topoloskom prostoru dovoljni su oni generalisani nizovi koji imaju usmerene skupove kao što su usmereni skupovi okolina pojedinih tačka. Dakle, kardinalnost jednog usmerenog skupa nije tako vazna kao njegova "usmerenost" i kako G. Birkhoff istice [1] : "Jedan otvoren problem u opštoj topologiji je da se najđu najbitnije vrste usmerenih skupova. Naprimer medđu nizovima (ovde je rec niz upotrebljena za generalisane nizove preko pocetnih kođa skupa ordinalnih brojeva) izoleđa da su samo oni tipa  $(-\infty, w_0)$  i tipova  $(-\infty, w(x))$  esencijalni."

Uvodjenjem pojma  $\alpha$ -usmerenog skupa ciju ćemo definiciju upravo dati izvršićemo ustvari jednu klasifikaciju usmerenih skupova, ne prema kardinalnosti nego prema "jacini usmerenja", a dobro uredjeni skupovi dolaze otprilike kao oni usmereni skupovi koji pri najmanjoj kardinalnosti imaju najjace usmeranje.

Pri definisanju usmerenog skupa (Definicija I.1.) koji je parcijalno uredjeni skup pri čemu je uredjajna relacija refleksivna uzima se još da svaka dva elementa, a odatle izlazi i njih konačno mnogo, imaju svog sledbenika. Upravo zahtevajući tu više dolazimo do ove definicije,

Definicija 1. Za proizvoljni beskonačni kardinalni broj  $\alpha$ , jedan  $\alpha$ -usmereni skup je par  $(D, \leq)$ , takav da binarna relacija  $\leq$   $\alpha$ -usmeruje  $D$ , t.j. da vaze,

(I). Ako su  $m, n$  i  $p$  elementi iz  $D$  takvi da je  $m \geq n$  i  $n \geq p$ , tada  $m \geq p$ ;

(II). Ako je  $m \in D$ , tada  $m \geq m$  i

(III-a). Ako je  $M = \{m\}$  podskup od  $D$ , takav da je kardinalni broj od  $M$ ,  $kM < \alpha$ , tada postoji  $p \in D$  takav da je  $p > m$  za svako  $m \in M$ .

Prema ovoj definiciji ispada da je svaki usmereni skup u smislu Definicije I.1., jedan  $\aleph_0$ -usmereni skup, a uslov (III- $\aleph_0$ ) bio bi uslov (c) u ranijoj definiciji. Dalje je jasno da uslov (III-a) implicira uslov (III-b) ako su  $a$  i  $b$  dva kardinalna broja takva da je  $a \leq b$ . Napomenimo još da ako je  $D$  jedan  $\alpha$ -usmereni skup, tada je  $kD \geq \alpha$ . Zaista za skup  $M \subseteq D$ ,  $kM = b < \alpha$ , postoji  $p \in M$ ,  $p \in D$  pa je  $kD \geq b$  i odatle  $kD \geq \sup_{b < a} \{b\} = a$ .

Za dalje će nam trebati pojam regularnog i iregularnog kardinalnog broja (videti npr. P.3. Aleksandrov [1]). Kardinalni broj  $\alpha$ , koji se može predstaviti u vidu zbira  $\alpha = \sum \{a_\gamma : \gamma \in T\}$  kardinalnih brojeva  $a_\gamma < \alpha$  pri čemu je i  $kT < \alpha$  naziva se iregularnim, inace je regularan. Ako je  $\alpha = \aleph_\alpha$  iregularan tada  $\aleph_{\alpha+1}$  je regularan i uopšte su regularni svi alefi sa indeksom koji je ordinalni broj prve vrste,

Lema 1. Za iregularni kardinalni broj  $\alpha = \aleph_\alpha$ , svaki  $\alpha$ -usmereni skup je  $\aleph_{\alpha+1}$ -usmeren.

Dokaz. Posto je  $\alpha$  iregularan, možemo ga predstaviti u vidu sume

$$\alpha = \sum \{a_\gamma : \gamma \in T\}, \quad a_\gamma < \alpha, \quad kT < \alpha.$$

Neka je  $D$   $\alpha$ -usmeren a  $D_0 \subset D$  takav podskup od  $D$  da je  $kD_0 = \alpha$ . Posto je  $\alpha$  iregularan, skup  $D_0$  možemo razbiti na disjunktne podskupove  $D_\gamma$ , takve da je  $kD_\gamma = a_\gamma$  i da

$$D_0 = \cup \{D_\gamma, \gamma \in T\}, \quad kT < \alpha.$$

Za svako  $\gamma$ , mozemo odabrati  $m_\gamma \in D$ , takvo da bude

$$m_\gamma \geq m, \text{ za svako } m \in D_\gamma.$$

Time dobijamo skup

$$M = \{m_\gamma : \gamma \in T\} \subset D, \text{ } \kappa M = \kappa T < a.$$

No, sad i za skup  $M$ , posto je  $\kappa M < a$ , mozemo odabrati  $m_0 \in D$ , takvo da bude

$$m_0 \geq m_\gamma, \text{ za svako } \gamma \in T$$

Za proizvoljno  $m \in D_0$ , postoji  $\gamma \in T$  takvo da bude  $m \in D_\gamma$  i  $m \leq m_\gamma$ , a posto je  $m_\gamma \leq m_0$  i relacija  $\leq$  tranzitivna sledi

$$m_0 \geq m, \text{ za svako } m \in D_0,$$

Ovo dokazuje da  $D$  ispunjava uslov (III\*  $\aleph_{\alpha+1}$ ), pa je  $D$   $\aleph_{\alpha+1}$ -usmereni skup.

q.e.d.

Napomena. Prema Lemi 1. zapravo i ne postoje  $a$ -usmereni skupovi kad je  $a$  iregularan, pa bi se u Definiciji 1., morlo odmah pretpostaviti da je  $a$  regularan kardinalan broj.

Primer 1. Kada je  $a$  regularan, tada skup ordinalnih brojeva  $(-\infty, \omega(a))$  je jedan  $a$ -usmereni skup, jer je tada  $\omega(a)$  regularan ordinalni broj, t.j. ne postoji kofinalni podskup u  $(-\infty, \omega(a))$  manjeg kardinalnog broja od  $a$ . Za iregularni kardinalni broj  $\aleph_\omega = \aleph_0 + \aleph_1 + \dots + \aleph_n + \dots$ , skup ordinalnih brojeva  $(-\infty, \omega_\omega)$  je samo  $\aleph_0$ -usmeren jer posle  $\omega_0, \omega_1, \dots, \omega_n, \dots$  ne sledi nijedan ordinalni broj iz  $(-\infty, \omega_\omega)$ .

Lema 2. Svaki kofinalni podskup jednog  $a$ -usmerenog skupa  $D$  je i sam  $a$ -usmeren.

Dokaz. Prvo kofinalni podskup  $D_0$   $a$ -usmereno skupa  $D$  mora imati kardinalni broj  $\kappa D_0 \geq a$ , jer bi inace postojao  $m_0 \in D$ , takav da bude  $m_0 \geq m$ , za svaki  $m \in D_0$ . Za  $M \subset D_0$  i  $\kappa M < a$ , postoji  $\alpha_M \in D$  i pri tome je  $\alpha_M > \alpha$ , za sve  $\alpha \in M$ .  $D_0$ , budući da je kofinalni podskup od  $D$  ima element  $\alpha_0 \in D_0$  takav da bude  $\alpha_0 \geq \alpha_M$  i odatle izlazi

$$\alpha_0 \geq \alpha, \text{ za } \alpha \in M \subset D_0, \alpha_0 \in D_0,$$

sto dokazuje lemu.

Lema 3. Ako je  $\{D_\gamma : \gamma \in T\}$  familija  $a_\gamma$ -usmerenih skupova, onda pro-

izvod usmereni skup, usmerenih skupova  $D_\gamma$ ,

$$D = X \{ D_\gamma : \gamma \in T \}$$

je a-usmereni skup, gde je  $a = \sup \{ a_\gamma : \gamma \in T \}$ .

Dokaz. Oznacimo sa  $\mu_{R_\gamma}$ , projekciju skupa D u koordinatni skup  $D_\gamma$ .

Neka je  $D_0 \subset D$  i  $\kappa D_0 < a$ . Tada su

$$\kappa \{ \mu_{R_\gamma} [D_0] \} < a_\gamma, \text{ za svako } \gamma \in T$$

Za skup  $\mu_{R_\gamma} [D_0] \subset D_\gamma$ , nađimo  $\alpha_\gamma \geq_\gamma \mu_{R_\gamma}(\alpha)$ ,  $\alpha \in D_0$ , gde je  $\alpha_\gamma \in D_\gamma$ . Element,

$$\alpha_0 = X \{ \alpha_\gamma, \gamma \in T \} \in D$$

je takav da je za svako  $\gamma \in T$ ,

$$\mu_{R_\gamma}(\alpha_0) = \alpha_\gamma \geq_\gamma \mu_{R_\gamma}(\alpha), \alpha \in D_0,$$

pa je  $\alpha_0 \geq \alpha$ , za svako  $\alpha \in D_0$ , što dokazuje ovu lemu.

U Lemi 3. kardinalni broj  $a$  se ne može zameniti većim, jer ako je  $\gamma_0 \in T$  takav da je  $a = a_{\gamma_0}$ , onda je za  $D_0$  dovoljno uzeti podskup od D čije su projekcije na  $D_{\gamma_0}$  fiksirani jednoclani skupovi za svako  $\gamma \in T$  sem  $\gamma = \gamma_0$ , u kom slučaju je projekcija ceo  $D_{\gamma_0}$ . Tada je  $\kappa D_0 = a$ , ali ne postoji nijedan element iz D koji bi sledio za svim elementima iz  $D_0$ . S druge strane ista lema pokazuje da to što je jedan skup D a-usmeren, ne stoji ni u kakvoj vezi sa kardinalnošću tog skupasem što naravno mora uvek biti  $\kappa D \geq a$ .

Definicija 2. Jedan a-generalisani niz je generalisani niz čiji usmereni skup je a-usmeren.

Tako su obični nizovi  $S_0$ -generalisani nizovi, ali su, naprimer,

$S_0$ -generalisani nizovi i

$$\{ d(S), S \in \mathcal{S} \} \text{ i } \{ D(S), S \in \mathcal{S} \},$$

gde su  $d(S)$  i  $D(S)$  gornja i donja Darboux-ova suma. U primeru 2. ovog paragrafa imaćemo  $S_1$ -generalisane nizove.

Pokazimo sada kako se Lema I.1. može proširiti i za slučaj a-generalisanih nizova.

Lema 4. Neka  $\{ S_n, n \in D \}$  bude a-generalisani niz, a  $\mathcal{A}$  familija skupova takvih da

(a)  $\{ S_n, n \in D \}$  je generalisani niz frekventan u svakom skupu  $A \in \mathcal{A}$ .

(b) Presek podfamilije skupova iz  $A$ , koja je kardinalnog broja  $< a$ , sadrzi neki skup iz  $A$ ,

Tada postoji generalisani podniz dato generalisanog niza koji je a-generalisani niz i gotovo u svakom  $A$  iz  $A$ .

Dokaz. Skup  $A$  usmerimo inkluzijom  $\subseteq$ , tj.  $A_1$  sledi za  $A_2$  ako je  $A_1 \subseteq A_2$ . Oznacimo sa  $E$  skup parova  $(m, A)$ ,  $m \in D$ ,  $A \in A$ , takvih da je  $s_m \in A$ . Skup  $E$  je zbog uslova (a) usmeren kao podskup usmerenog skupa  $D \times A$ . Dokazimo da je  $E$  a-usmereni skup. Prvo, prema uslovu (b)  $(A, \subseteq)$  je a-usmereni skup a po pretpostavci to je i  $D$ . Prema Lemi 3.,  $D \times A$  je a-usmeren. Dokazimo, dalje, da je  $E$  kofinalan podskup od  $D \times A$ . Birajući proizvoljno  $(m_0, A_0) \in D \times A$ , prema uslovu (a) mozemo naci  $n_0 \in D$ , takvo da je  $n_0 \succ m_0$  i  $s_{n_0} \in A_0$ . No, tada je  $(n_0, A_0) \in E$  i

$$(n_0, A_0) \succ (m_0, A_0) \text{ u } D \times A$$

sto dokazuje kofinalnost. Prema Lemi 2., izlazi da je  $E$  a-usmeren.

Neka je  $N: E \rightarrow D$ , takvo preslikavanje da je  $N(m, A) = m$ . Tada je  $N$  izotono preslikavanje i skup vrednosti funkcije  $N$  je kofinalni podskup od  $D$ , posto je prema uslovu (a),  $\{s_n, n \in D\}$  frekventan u svakom  $A \in A$ . Tako dobijamo podniz

$$\{s_{N(m, A)}, (m, A) \in D \times A\}$$

generalisanog niza  $\{s_n, n \in D\}$ , pa pokazimo da je on trazeni podniz.

Neka je  $A$  proizvoljni skup iz  $A$ , a  $m$  iz  $D$  takav da je  $s_m \in A$ , odaberimo  $(n, B) \in E$  koji sledi za  $(m, A)$ , odn.  $(n, B) \succ (m, A)$ . Tada

$$s_{N(n, B)} = s_n \in B \subseteq A,$$

pa je generalisani niz  $\{s_{N(m, A)}, (m, A) \in D \times A\}$  gotovo u  $A$ , sto dokazuje nasu lemu.

Kao posledica Leme 3. navodimo ovo delom uopstenje Teoreme I.4.

Posledica Leme 4. Ako je  $x$  takva tacka u topoloskom prostoru  $X$  da da njen sistem okolina predstavlja a-usmereni skup (uredjen inkluzijom) i ako je  $x$  kvazi-ranica nekog generalisanog niza, tada  
tada postoji a-generalisani podniz ovo a niza koji konvergira ka  $x$ .

P.3. Aleksandrov i P.S. Urysohn [1], dali su sledecu definiciju:

Najmanji kardinalni broj koji je moc bilo koje baze prostora R u tacki x, zove se karakter prostora R u tacki x i oznacava sa  $\chi_x R$ .  
Mi cemo ovu definiciju preneti na usmerene skupove.

Definicija 3. Najmanji kardinalni broj koji je moc bilo kog kofinalnog podskupa usmerenog skupa D, zove se karakter skupa D i oznacava sa  $\chi D$ .

Ako je D a-usmeren tada je  $\chi D \geq a$ . Za a-usmereni skup (a-generalisani niz), govoricemo da je striktno a-usmeren (striktno a-generalisani niz) ako nije  $\aleph_{\alpha+1}$ -usmeren ( $\aleph_{\alpha+1}$ -generalisani niz), pri  $a = \aleph_\alpha$ .  
Dalje, za generalisani niz  $\{x_n, n \in D\}$  kaze se da je gotovo konstantan ako postoji  $n_0 \in D$  takav da je  $x_n = x_{n_0}$ , za  $n \geq n_0$ .

Lema 5. Ako je  $\{x_\alpha, \alpha \in A\}$  generalisani niz a  $\{x_\beta, \beta \in B\}$ , bilo koji njegov generalisani podniz koji je b-generalisani niz tada je  $b \leq \chi A$ .

Dokaz. Neka je  $A_0 \subset A$  kofinalni podskup od A, sa  $\chi A = \kappa A_0$ . Kad bi bilo  $b > \chi A$ , imali bi po definiciji generalisani podniz, za svako  $\alpha_0 \in A_0$ , jedno  $\beta_0 \in B$  takvo da je  $\alpha_\beta > \alpha_0$  za sve  $\beta > \beta_0$ . No, posto je moc skupa ovakvih  $\beta_0, \leq \chi A$  a  $b > \chi A$ , postojalo bi  $\tilde{\beta} \in B$  vece od svih  $\beta_0$ . Posto je  $\tilde{\beta} > \beta_0$ , to je  $\alpha_{\tilde{\beta}} > \alpha_0$  za svako  $\alpha_0 \in A_0$ , a to je suprotno sa pretpostavkom da je  $A_0$  kofinalno sa A. Dakle,  $b \leq \chi A$ .

q.e.d.

Teorema 1. Neka je  $\{x_\alpha, \alpha \in A\}$  jedan a-generalisani niz koji konverira ka tacki u Hausdorff-ovom prostoru X. Ako je karakter sistema okolina tacke, kardinalnog broja b, gde je  $a > b$ , tada je  $\{x_\alpha, \alpha \in A\}$  gotovo konstantan.

Dokaz. Prema Lemi 2., striktno je a-usmerena svaka baza  $\mathcal{U} = \{U\}$ , tacke  $x_0$ . Posto  $x_\alpha \rightarrow x_0$ , za svaki  $U \in \mathcal{U}$  postoji  $\alpha_U \in D$  takav da je

$$(*) \quad x_\alpha \in U, \text{ za } \alpha \geq \alpha_U$$

Neka je

$$A_0 = \{\alpha_U : U \in \mathcal{U}\}$$

Tada je  $\kappa A_0 \leq b < a$ , pa postoji  $\alpha_0 \in D$ , takvo da je  $\alpha_0 > \alpha_U$ , za

svako  $\alpha_V \in A_0$ . Za proizvoljno  $V \in \mathcal{U}$ , prema (\*) je za svako  $\alpha \gg \alpha_0$ ,  $x_\alpha \in V$ , jer iz  $\alpha \gg \alpha_0$  i  $\alpha_0 \gg \alpha_V$  sledi da je  $\alpha \gg \alpha_V$ .  
No, posto je

$$x_\alpha \in V \text{ , za svake } \alpha \gg \alpha_0 \text{ i svako } V \in \mathcal{U} \text{ ,}$$

i posto je prostor  $X$  Hausdorff-ov izlazi

$$x_\alpha \in \bigcap \{V : V \in \mathcal{U}\} = x_0, \alpha \gg \alpha_0$$

tj.

$$x_\alpha = x_0, \text{ za } \alpha \gg \alpha_0$$

Posledica Teoreme 1. U Hausdorff-ovom prostoru  $X$ , koji zadovoljava prvu aksiomu prebrojivosti svaki konvergentni  $\alpha$ -generalisani niz za  $\alpha \gg \mathcal{S}_1$  je gotovo konstantan.

Primer 2. U asimptotskoj analizi cesto se pojavljuje ovaj usmereni skup: Neka je  $S$  skup svih pozitivnih beskonacnih nizova realnih brojeva, tj.

$$x \in S \iff x = (\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_n, \dots) \quad \text{i} \quad \xi_i > 0, \quad i = 1, 2, \dots, n, \dots$$

dok je  $\prec$  klasiona asimptotska relacija,

$$x \prec y \iff \lim_{i \rightarrow \infty} \frac{\xi_i}{\eta_i} = 0, \quad y = (\eta_1, \eta_2, \dots, \eta_n, \dots)$$

Tada je  $(S, \prec)$  usmereni skup, jer je ocigledno relacija  $\prec$ , reflektivna i tranzitivna a za  $x = (\xi_i)$  i  $y = (\eta_i)$  iz  $S$ , niz

$$z = (\zeta_i), \quad \zeta_i = i \cdot \max\{\xi_i, \eta_i\}$$

je takav da je  $x \prec z$  i  $y \prec z$ , sto sledi iz

$$\frac{\xi_i}{\zeta_i} \text{ ili } \frac{\eta_i}{\zeta_i} \leq \frac{1}{i} \rightarrow 0, \text{ kad } i \rightarrow \infty.$$

Pokazimo da je  $(S, \prec)$   $\mathcal{S}_1$ -usmeren. Prvo za skup

$$\{x_n : n \in \mathbb{N}\} \subset S$$

formirajmo skup  $\{x_n' : n \in \mathbb{N}\}$  tako da je  $x_n' \prec x_n, n=1, 2, \dots$ , sto

je moguće buduci da je  $S$  usmereni skup. No, po poznatoj teoremi P. du Bois

Reymond-a (K. Knopp, [1]), postoji niz  $x^* \in S$  koji brzo raste od svih  $x_n', n=1, 2, \dots$ , tj.

$$x^* \prec \dots \prec x_n' \prec \dots \prec x_2' \prec x_1'$$

na je odatle,

$$x^* \prec x_n, \text{ za svako } n = 1, 2, \dots,$$

sto pokazuje da je  $(S, \prec)$   $\mathcal{S}_1$ -usmeren.

Prema Posledici Teoreme 1., sledi odatle da je svaki konvergentni



realni niz  $\{f(x), x \in S\}$  gotovo konstantan, što je bilo dokazano u Bojanic, Karamata i Vuilleumier, [1].

Posledica 2, Teorema 1. Neka je  $\{K, \supseteq\}$  usmereni skup svih kompaktnih podskupova jednog lokalno kompaktnog topoloskog prostora X. Ako je  $\{K, \supseteq\}$  a-usmeren sa  $a \geq \delta_1$ , onda je svaka neprekidna realna funkcija na X ograničena.

Dokaz. Za  $K \in \mathcal{K}$ ,  $f[K]$  je kompaktan skup u  $(-\infty, +\infty)$ , budući da je f neprekidna. Tada

$$\bar{\alpha}_K = \sup \{f[K]\} \text{ i } \underline{\alpha}_K = \inf \{f[K]\}$$

su dva određena realna broja. Posmatrajmo generalisane nizove

$$(*) \{ \bar{\alpha}_K, K \in \mathcal{K} \} \text{ i } \{ \underline{\alpha}_K, K \in \mathcal{K} \}$$

Posto iz  $K_1 \supseteq K_2$  sledi  $\bar{\alpha}_{K_1} \geq \bar{\alpha}_{K_2}$ , odn.  $\underline{\alpha}_{K_1} \leq \underline{\alpha}_{K_2}$ , izlazi da su nizovi (\*) monotoni pa prema tome konvergentni. Kako su to a-generalisani nizovi sa  $a \geq \delta_1$ , oni moraju biti po Posledici 1, Teorema 1, gotovo konstantni, tj.

$$\bar{\alpha}_K = \bar{\alpha}_0, \text{ za } K \supseteq K_0; \underline{\alpha}_K = \underline{\alpha}_0, \text{ za } K \supseteq K_0$$

Kako  $\bar{\alpha}_K$  i  $\underline{\alpha}_K$  nisu  $+\infty$  ni  $-\infty$ , izlazi da je  $-\infty < \underline{\alpha}_0 \leq \bar{\alpha}_0 < +\infty$ . Dakle,

$$f[X] \subseteq [\underline{\alpha}_0, \bar{\alpha}_0].$$

Teorema 2. Neka su X i Y dva topoloska prostora, pri čemu je Y  $T_1$ -prostor, neka je sistem okolina  $\mathcal{U}_x$  tačke  $x \in X$  striktno  $a_x$ -usmeren skup. Ako je  $a = \inf \{a_x : x \in X\}$  i  $b = \sup \{\chi_y : Y, y \in Y\}$  pri čemu je  $a > b$ , tada je svako neprekidno preslikavanje prostora X u prostor Y lokalno konstantno.

Dokaz Neka je  $f: X \rightarrow Y$  neprekidno. Za  $x_0 \in X$ , neka je  $f(x_0) = y_0$ . Uzmimo okolinsku bazu tačke  $y_0$  kardinalnog broja  $\chi_{y_0}$  i recimo da je to  $\mathcal{V} = \{V\}$ . Tada je

$$\bigcap \{V : V \in \mathcal{V}\} = y_0,$$

posto je Y  $T_1$ -prostor. Dalje, odatle

$$\begin{aligned} f^{-1}(y_0) &= f^{-1}[\bigcap \{V : V \in \mathcal{V}\}] \\ &= \bigcap \{f^{-1}[V] : V \in \mathcal{V}\} \end{aligned}$$

Posto je  $\chi_{y_0} \leq b < a \leq a_{x_0}$ , skup

$$\bigcap \{f^{-1}[V] : V \in \mathcal{V}\}$$

je okolina tačke  $x_0$  na kojoj je  $f(x) = y_0$ .

Posledica 1, Teoreme 2. Ako je X topoloski prostor kod koga je okolinska baza svake tacke  $\alpha$ -usmerena pri cemu je  $\alpha \geq \aleph_1$ , tada je svaka realna neprekidna funkcija na X lokalno konstantna.

Primer 3. Na skupu ordinalnih brojeva  $(-\infty, \omega_1]$  sa uredjajnom topologijom, svaka neprekidna realna funkcija je konstantna na nekom intervalu  $[\alpha, \omega_1]$ , jer su kompaktni skupovi sadrzani u intervalima  $(-\infty, \alpha]$ , i tako cine jedan  $\aleph_1$ -usmereni skup.

Posledica 2, Teoreme 2. Ne postoji koneksan kompletno regularan prostor, niti kompaktn prostor u kome bi svaka okolinska baza bila  $\alpha$ -usmeren skup,  $\alpha \geq \aleph_1$ .

Dokaz. Kod kompletno regularnih prostora zbog koneksnosti svaka realna funkcija bila bi konstantna sto je nemoguće, a ako je prostor kompaktn imao bi jednu koneksnu komponentu gde bi svaka realna funkcija bila konstantna.

Za dalje su nam potrebni jos neki pojmovi koje su uveli P.S. Aleksandrov i P.S. Urison [1]. Za familiju  $\mathcal{B}' = \{B'\}$  okolina tacke x u topoloskom prostoru X kaze se da je Pseudobaza tacke x ako je

$$x = \bigcap \{B' : B' \in \mathcal{B}'\}$$

Najmanji kardinalni broj svih pseudobaza tacke x zove se pseudokarakter prostora X u tacki x i obelezava sa  $\psi_x X$ . Ako je X kompaktn, onda je  $\psi_x X = \chi_x X$ . Dokazimo sad da vazi sledeca

Lema 6. Ako u kompaktnom topoloskom prostoru X, tacka x ima  $\chi_x X \geq \aleph_1$ , tada postoji  $\aleph_1$ -generalisani niz koji konvergira ka x i koji nije otovo konstantan.

Dokaz. Neka je  $\mathcal{B} = \{B\}$  baza tacke x, takva da je  $K\mathcal{B} = \chi_x X$ . Tada (videti P.S. Aleksandrov i P.S. Urison [1]) presek od prebrojivo elemenata iz  $\mathcal{B}$  nije samo tacka x, jer bi inace  $\psi_x X = \aleph_0$ . Formirajmo usmereni skup  $\mathcal{P} = \{P\}$  koji se sastoji od svih prebrojivih preseka elemenata iz  $\mathcal{B}$  usmeren inkluzijom. Za  $P \in \mathcal{P}$  neka je  $x_P \in P$  i jos  $x_P \neq x$ , jer je  $P \neq x$ . Generalisani niz

$$\{x_P : P \in \mathcal{P}\}$$

konvergira ka x. Zaista za okolinu  $B \in \mathcal{B}$  i proizvoljno  $P \in \mathcal{P}$ ,

$$B \cap P = P_0 \in \mathcal{P},$$

pa je

$$x_P \in P_0 \quad , \text{ za } P \subseteq P_0$$

Teorema 3. Neka je  $X$  kompaktni topoloski prostor, takav da je  $\chi_x X \geq \aleph_1$ ,  
za svako  $x \in X$ . Ako je

$$F_1 \supset F_2 \supset \dots \supset F_n \supset \dots,$$

niz zatvorenih nepraznih skupova takvih da je  $F_{n+1} \subset \text{int } F_n$ , tada je skup

$$F_0 = \bigcap \{ F_n : n \in \mathbb{N} \}$$

kompaktan podprostor od  $X$  i  $\chi_x F_0 \geq \aleph_1$ , za svako  $x \in F_0$ .

Dokaz. Skup  $F_0$  je neprazan kao presek monotono opadajuće familije zatvorenih skupova u kompaktnom prostoru, a budući da je zatvoren  $F_0$  je kompaktni. Pretpostavimo da je u nekoj tački  $x_0 \in F_0$ ,  $\chi_{x_0} F_0 = \aleph_0$ . Tada

$$\bigcap \{ F_0 \cap O_n : n \in \mathbb{N} \} = x_0,$$

gde su  $O_n$  otvorene okoline tačke  $x_0$  u  $X$ . Dalje

$$x_0 = F_0 \cap \left( \bigcap \{ O_n : n \in \mathbb{N} \} \right) = \left( \bigcap \text{int } F_n \right) \cap \left( \bigcap O_n \right),$$

pa postoje  $x_0 \in \text{int } F_n$ , pseudokarakter tačke  $x_0$  u  $X$  bi bio  $\aleph_0$ , što nije slučaj. Dakle,

$$\chi_x F_0 \geq \aleph_1, \text{ za svako } x \in F_0.$$

q.e.d.

Ova teorema kazuje da presek familije skupova koji su gore navedeni ne može biti "suviše mali", a ima neposredno sledeću posledicu:

Posledica Teoreme 3. Ako je  $X$  kompaktni topoloski prostor takav da je  $\chi_x \geq \aleph_1$ , za svako  $x \in X$ , tada je  $KX \geq 2^{\aleph_1}$ . (S. Mrowka [1]).

Dokaz. Postoji realna funkcija  $f: X \xrightarrow{\text{hc}} (0,1)$ . Razbijmo  $X$ , tako što dalje posmatramo delove

$$f^{-1} \left[ \left[ 0, \frac{1}{2} \right) \right], \quad f^{-1} \left[ \left( \frac{1}{2}, 1 \right] \right],$$

pa slično dalje svaki od ovih delova, istim što će prema teoremi njihov presek kad čine monotono opadajuću familiju, opet biti prostor sa osobinama koje su navedene. Taj postupak se može produžiti transfinitno preko svih ordinalnih brojeva prve i druge klase. Prideljujemo li pri tom tačkama koje ostaju u svim presecima simbole 0 ili 1, dobija se preslikavanje jednog podskupa od  $X$ , koje je obostrano jednoznačno, na skup transfinitnih nizova simbola 0 i 1, preko svih ordinalnih brojeva prve i druge klase a koji ima moc  $2^{\aleph_1}$ . Inace, ovaj postupak potiče od P. S. Aleksandrova i P. S. Urysohna koji su pokazali da svaki savršeno normalni prostor koji je kompaktni, za-

devoljava prvu aksiomu prebrojivosti i nema izolovanih tacaka ima moc  $c$ .

P.S. Aleksandrov i P.S. Urysohn [1], pokazali su da svaki kompaktni prostor koji zadovoljava prvu aksiomu prebrojivosti ima moc  $\leq c^d$ . Za slucaj savrseno normalnih prostora pokazali su, kao sto smo to vec napomenuli, da je moc bas jednaka  $c$  i postavili hipotezu da svaki kompaktni prostor sa prvom aksiomom prebrojivosti ima moc  $\leq c^d$ . Medjutim ova hipoteza ostala je i do danas nedokazana. Navesemo neka razmatranja u vezi sa tim problemom.

Neka je  $X$  kompaktni prostor bez izolovanih tacaka koji zadovoljava prvu aksiomu prebrojivosti. Tada:

1. Ako je skup  $A \subset X$  moci  $c$ , to je i njezova zatvorenost  $A^-$ .

Za  $a_0 \in A^-$ , postoji niz  $a_n \rightarrow a_0$ ,  $a_n \in A$ , posto prostor zadovoljava prvu aksiomu prebrojivosti. Dakle svakom  $a_0 \in A^-$  mozemo prideliti jedan niz elemenata iz  $A$  s tim sto za razne  $a_0'$  i  $a_0''$  iz  $A^-$ , imamo razlicite nizove. Ovde kompaktnost ne igra nikakvu ulogu.

2. Ako  $X$  ima svaku okolinu  $c$ -seperabilnu (tj. postoji podskup moci  $c$  koji je gust u toj okolini) tada je moc od  $X$  jednaka  $c$ .

Za svaku tacku  $x$  nadjemo okolinu koja je  $c$ -seperabilna. Posto je prostor kompaktno izdvojimo konacno mnogo okolina i unija skupova koji su gusti u njima ima moc  $c$  i gusta je u celom prostoru. Dakle, u  $X$  postoji skup  $M$  moci  $c$ , pa je prema 1. i moc od  $X$  jednaka  $c$ .

3. Prostor  $X$  se razbija na dva dela, otvoreni  $(X_0)$  koji se sastoji od svih tacaka koje imaju  $c$ -seperabilne okoline i zatvoreni  $X_0^-$  u kome su tacke bez  $c$ -seperabilnih okolina.

Svaka  $c$ -seperabilna okolina ima  $c$ -seperabilnu podokolinu.

Posmatrajmo familiju  $\mathcal{F}$  svih zatvorenih skupova  $F \subset X$ , takvih da je  $\mathcal{K}F = \mathcal{C}$ . Familiju  $\mathcal{F}$  uredimo inkluzijom tako da  $F_1$  sledi za  $F_2$  ako je  $F_1 \supseteq F_2$ . Pretpostavimo da je moc skupa  $X$  veca od  $c$ .

4. Familija  $\mathcal{F}$  je  $c$ -usmereni skup.

Za podfamiliju  $\mathcal{F}_0$  kardinalnog broja  $\leq c$ , skup  $F_0 = \bigcup \{F : F \in \mathcal{F}_0\}$  je moci  $c$  pa je i njezova zatvorenost. Odatle  $F_0 \in \mathcal{F}$  i  $F_0 \supseteq F$ , za svaki  $F \in \mathcal{F}_0$ .

5. Postoji striktno rastuca familija skupova iz  $\mathcal{F}$  ordinalnog tipa

$w_1$  je takva da je unija ovih skupova zatvorena.

Neka je

$$F_1 \subset F_2 \subset \dots \subset F_\alpha \subset \dots, \alpha < \omega_1, F_\alpha \in \mathcal{F}$$

Posmatrajmo uniju  $F_0 = \bigcup \{F_\alpha, \alpha < \omega_1\}$ . Tada za  $x \in F_0^-$ , postoji niz  $x_n \rightarrow x_0$ ,  $x_n \in F_0$ . Dalje je  $x_n \in F_{\alpha_n}$ ,  $\alpha_n < \omega_1$  tj.  $x_n \in (\bigcup \{F_{\alpha_n}, n \in \mathbb{N}\})^- \in F_{\alpha_0}$ ,  $\alpha_0 = \sup \{\alpha_n\}$ , pa je dakle  $x_0 \in F_{\alpha_0}$  i tim pre  $x_0 \in F_0$ .

6. Skup  $X_0$  ne može se sastojati samo iz jedne tačke:  $x_0$ .

Tada bi generalisani niz

$$(*) \{x_F : F \in \mathcal{F}\}, x_F \in X \setminus (F \cup \{x_0\}),$$

morao imati neprazan skup kvazi-graničnih tačaka. Ali to ne bi bila nijedna tačka iz  $(X_0)'$ , jer za  $x' \in (X_0)'$  postojala bi okolina  $O_{x'}$  takva da je  $O_{x'}^- \in \mathcal{F}$ , pa generalisani niz (\*) ne bi bio frekventan u  $O_{x'}$ . Iako  $x_F \rightarrow x_0$ , a to je nemoguće prema Teoremi 1., budući da ovaj niz nije gotovo konstantan.

7. Skup  $X_0$  nema izolovanih tačaka.

Tada bi postojala zatvorena okolina te tačke u  $X$ , koja ne bi sadržala nijednu drugu tačku iz  $X_0$  pa bi kao u 6. dosli do kontradikcije.

8. Skup  $X_0$  nije tipa  $G_\delta(X)$ , gde je  $X \subseteq \mathcal{C}$ .

Generalisani niz

$$\{x_F : F \in \mathcal{F}'\}, x_F \in X_0 \cup F,$$

gde je  $\mathcal{F}'$  usmereni skup zatvorenih podskupova iz  $(X_0)'$ , ima za skup kvazi-graničnih tačaka podskup od  $\mathcal{F} \cap X_0$ . Prema Teoremi II.3., ovaj generalisani niz je gotovo u svakoj okolini od  $X_0$ , pa kad bi bilo  $X_0 = \bigcap \{O_\zeta, \zeta \in Z\}$ ,  $KZ = X \subseteq \mathcal{C}$ , počev od nekog  $F_0$ ,  $x_F \in X_0$ , za  $F \supseteq F_0$ , a to je nemoguće, posto je suprotno sa definicijom ovog niza.

## 2. a-generalisani nizovi i uopstena kompaktnost

Pocetkom teorije kompaktnih topoloskih prostora poslužila je ova osnovna teorema koju su dokazali P.S.Aleksandrov i P.S.Urysohn [1], 1922 godine,

Sledeca tri svojstva topoloskog prostora  $X$  su medjusebno ekvivalentna:

1. Svaki beskonacni skup u  $X$  ima bar jednu tacku maksimalnog nagomilavanja.

2. Svaki dobro uredjeni sistem nepraznih, po inkluziji monotono opadajucih, zatvorenih skupova iz  $X$

$$F_0 \supseteq F_1 \supseteq \dots \supseteq F_\alpha \supseteq \dots,$$

ima neprezan presek.

3. Svaki beskonacni otvoreni pokrivač prostora  $X$  ima konacan podpokrivač.

U svakom od ovih slucajeva prostor  $X$  se naziva kompaktnim (a u starijoj literaturi i sad gotovo iskljucivo ruskoj bikompaktan). Ovi autori su pokazali da se kompaktnost moze okarakterisati ako se u svojim svojstvima 1., 2. i 3. sistem skupova koji imaju proizvoljan kardinalan broj zamene onim ciji je kardinalan broj regularan, odn, proizvoljan ordinalni broj regularnim. Taj rezultat ih je doveo do vrlo generalne definicije kompaktnosti, a naime:

Neki su data dva beskonacna kardinalna broja  $a$  i  $b$ ,  $a \leq b$ ; topoloski prostor  $X$  naziva se kompaktnim u intervalu moći  $[a, b]$ , ili  $[a, b]$ -kompaktnim, ako poseduje bilo koje od sledecih svojstava:

A. Svaki beskonacni skup  $A$  iz  $X$ , cija je moc regularni kardinalni broj iz intervala  $[a, b]$  (tj.  $a \leq \kappa A \leq b$ ) ima u  $X$  tacku maksimalnog nagomilavanja.

B. Svaki dobro uredjeni sistem koji se sastoji od nepraznih, monotono opadajucih, zatvorenih skupova prostora  $X$ ,

$$F_0 \supseteq F_1 \supseteq \dots \supseteq F_\alpha \supseteq \dots$$

i koji ima regularan uredjajni tip  $\theta$ , sa  $w(a) \leq \theta \leq w(b)$  ima neprezan presek.

C. Svaki otvoreni pokrivač prostora  $X$ , koji ima regularnu moc  $m$ ,  
 $a \leq m \leq b$ , sadrži podpokrivač moći  $< a$ .

Ekvivalentnost svojstava A i B pokazali su P.S. Aleksandrov i P.S. Urysohn [1], dok je ekvivalentnost svojstva C sa A i B pokazao Yu. Smirnov [1]. Kada je  $a = \aleph_1$  a  $b = \infty$ , dobija se slučaj finalno kompaktnih prostora. Za  $a = b = \aleph_0$  dobijaju se prebrojivo kompaktni prostori. Ako je  $a = b$  i ako su iregularni, tad je svaki prostor trivijalno  $[a, b]$ -kompaktan. Na svojstva A, B i C može se gledati kao na karakterizaciju kompaktnosti, redom, u terminima tačaka napomilavanja, zatvorenih skupova i pokrivača. Njima ćemo pridružiti i sledeće svojstvo, koje bi doslo kao karakterizacija uopštene kompaktnosti u terminima konvergencije.

D. Svaki  $m$ -generalisani niz  $\{x_\alpha, \alpha \in D\}$  u prostoru  $X$ , sa  $a \leq m \leq b$  i sa regularnim  $\mathcal{K}D$ , ima bar jednu kvazi-granicnu tačku.

Teorema 1. Iz svojstva C sledi svojstvo D, a iz D svojstvo B.

Dokaz.  $C \Rightarrow D$ . Pretpostavimo da  $X$  poseduje svojstvo C a da postoji  $m$ -generalisani niz  $\{x_n, n \in D\}$ ,  $a \leq m \leq b$ ,  $\mathcal{K}D$  je regularan, koji nema kvazi-granicnih tačaka u  $X$ . Tada je prema Teoremi I.5.,

$$\bigcap \{A_\alpha, \alpha \in D\} = \Delta$$

gde je  $A_\alpha$  zatvorenost skupa  $A_\alpha = \{x_\beta : \beta \geq \alpha\}$ . No, tada po de Morgan-ovim pravilima sledi

$$\bigcup \{(A_\alpha)'; \alpha \in D\} = X,$$

tj. familija otvorenih skupova  $\{(A_\alpha)'; \alpha \in D\}$  je pokrivač regularne moći, pa se prema svojstvu C, može izdvojiti podpokrivač

$$\{(A_\alpha)'; \alpha \in D_0\}, \mathcal{K}D_0 < a.$$

Tada iz  $X = \bigcup \{(A_\alpha)'; \alpha \in D_0\}$ , sledi

$$(*) \bigcap \{A_\alpha; \alpha \in D_0\} = \Delta$$

a tim pre je

$$\bigcap \{A_\alpha; \alpha \in D_0\} = \Delta$$

Posto je  $D$   $m$ -usmeren, postoji  $\alpha_0 \in D$ , takvo da je  $\alpha_0 > \alpha$ , za svako  $\alpha \in D$ . Odatle je  $x_{\alpha_0} \in A_\alpha$ , za svako  $\alpha \in D_0$ , pa je

$$\bigcap \{A_\alpha, \alpha \in D_0\} \neq \Delta$$

što je suprotno sa (\*). Ova kontradikcija dokazuje  $C \Rightarrow D$ .

$D \Rightarrow B$  .Pretpostavimo da vazi D i posmatrajmo sistem zatvorenih skupova

$$F_0 \supseteq F_1 \supseteq \dots \supseteq F_\alpha \supseteq \dots, \alpha < \Theta, w(a) \leq \Theta \leq w(b),$$

gde je  $\Theta$  regularan ordinalan broj. Birajući  $x_\alpha \in F_\alpha$  dobijamo generalisani niz  $\{x_\alpha, \alpha \in (-\infty, \Theta)\}$  koji je  $\mathcal{K}(-\infty, \Theta)$ -usmeren i čiji usmereni skup ima regularnu moc. Postoje je ovaj niz gotovo u svakom  $F_\alpha$ ,

$$A_\alpha = \{x_\beta, \beta \geq \alpha\} \subseteq F_\alpha \text{ i } A_\alpha^- \subseteq F_\alpha,$$

to je prema svojstvu D,

$$\Omega\{F_\alpha : \alpha < \Theta\} \supseteq \Omega\{A_\alpha^-, \alpha < \Theta\} \neq \Delta$$

q.e.d.

Da je KD bilo neophodno ograničiti na interval moci  $[a, b]$ -pokazuje

Primer 1. Prostor  $(-\infty, \omega_1)$  ordinalnih brojeva prve i druge klase sa uređajnom topologijom je  $[X_0, X_0]$ -kompaktan. G. niz,

$$Z(\xi, n) = \xi, (\xi, n) \in (-\infty, \omega_1) \times \mathcal{N}$$

je  $X_0$ -generalisani niz, ali nema nijedne kvaziprenicne tačke u  $(-\infty, \omega_1)$

jer je  $\mathcal{K}((-\infty, \omega_1) \times \mathcal{N}) = X_1$ .



#### IV. JEDNA TOPOLOGIJA NA PARTITATIVNOM SKUPU

U ovom paragrafu razmotrićemo jednu topologiju na partitativnom skupu proizvoljnog skupa  $\mathcal{X}$ , koji ćemo radi izvesnosti pojeđnostavljenja a i iz razloga što i sam predstavlja jedan novi skup, nadskup od  $\mathcal{X}$ , obeležavati sa  $\mathcal{X}^*$ . Same elemente iz  $\mathcal{X}^*$ , kad zelimo da nazovimo da su delovi od  $\mathcal{X}$ , tj. da imaju granularnu strukturu, oznaćavacemo sa  $X$  a kad hocemo da istaknemo da su samo elementi iz  $\mathcal{X}^*$ , oznaćavacemo ih radi to sa  $\mathcal{X}^*$ . Ovde zvezdica ima smisao jednog skupovnog operatora i istice pojmovnu povezanost a granularnost elemenata  $X \in \mathcal{X}^*$  moćuje uvek vise od ono a sto pruža sama organizacija tih elemenata u skupu  $\mathcal{X}^*$  (Dj. Đurđević [2]).

Poznato je da se cesto, a naroćito u teoriji mera, posmatraju izvesni limesi nizova elemenata iz  $\mathcal{X}^*$ . Tako ako je za dati skup  $\mathcal{X}$ ,  $\{X_n\}$   $X_n \in \mathcal{X}^*$  jedan niz podskupova uvodi se pojam (-lavni) limesa. Naime za niz  $\{X_n\}$  skup onih tacaka iz  $\mathcal{X}$  koji pripadaju jednoj beskonćnoć podfamiliji skupova iz  $\{X_n\}$  zove se (-lavni) limes superior i obelećiva sa  $\overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} X_n$ ; a skup onih tacaka iz  $\mathcal{X}$  koje pripadaju svim skupovima iz  $\{X_n\}$  sem njih najvise konćnoć moć o zove se (-lavni) limes inferior i obelećiva sa  $\underline{\lim}_{n \rightarrow \infty} X_n$ . U slućaju kad se ova dva limesa podudaraju, kaze se da je to (-lavni) limes niza  $\{X_n\}$  i belevi se sa  $\lim_{n \rightarrow \infty} X_n$ . Koristeći operacije unije i preseka, donja dva limesa se moću napisati i kao

$$\overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} X_n = \bigcap_{i=1}^{\infty} \left( \bigcup_{j=i}^{\infty} X_j \right), \quad \underline{\lim}_{n \rightarrow \infty} X_n = \bigcup_{i=1}^{\infty} \left( \bigcap_{j=i}^{\infty} X_j \right)$$

Nas je cilj, ovde, da uvedemo jednu topologiju odn. konvergenćiju u partitativnom skupu  $\mathcal{X}^*$ , datog skupa  $\mathcal{X}$ , neprećnostavljaćuci ništa o topološkoć strukturi samo skupa  $\mathcal{X}$  i da ovde limesa kako je doćeće, prenesemo na generalisane nivoe skupova. Ili tako da doćiena klasa konvergenćije odrećuje jednu dosta "pravilnu" topologiju.

Samo topologiziranje skupa delova pojavljuje se novi

kao Hausdorff-ova metrika. Naime, ako je  $(X, d)$  metrički prostor i familija zatvorenih skupova u  $X$ , neka

$$U_r(F) = \{x : \text{dist}(x, F) < r\}$$

gdje je  $r$  realan broj. Tada je za dva skupa  $F_1$  i  $F_2 \in \mathcal{F}$ ,

$$d'(F_1, F_2) = \inf \{r : F_1 \subset U_r(F_2), F_2 \subset U_r(F_1)\}$$

metrika za  $\mathcal{F}$ . Sama topologija metričkog prostora  $(\mathcal{F}, d')$  nije određena to oloziom prostora  $(X, d)$ . Tako, naprimjer, ako je  $X$  skup realnih brojeva metrike

$$d_1(x, y) = \left| \frac{x}{1+x} - \frac{y}{1+y} \right| \text{ i } d_2(x, y) = \min\{1, |x-y|\}$$

su ekvivalentne ali su različite topologije  $(\mathcal{F}, d_1')$  i  $(\mathcal{F}, d_2')$ .

Ovo pokazuje da se može očekivati da topologije zadate na partitivnom skupu nisu uvek određene topološkom strukturom skupa  $X$ , nego zavise i od neke "uniformnosti" na  $X$ .

Kada je  $X$  topološki prostor, tada se prema K. Kuratovskom [1] uvodi pojam topološkog limesa. Naime, niz podskupova  $\{A_n\}$ ,  $A_n \subset X$  ima skup  $\bar{A}$  za limes superior,  $\limsup A_n = \bar{A}$ , ako za svaki  $x \in \bar{A}$  i svaku okolinu  $O_x$ , presek  $A_n \cap O_x \neq \emptyset$  za beskonačno mnogo indeksa  $n$ , a skup  $\underline{A}$  za limes inferior ako za  $x \in \underline{A}$  i okolinu  $O_x$ , presek  $A_n \cap O_x \neq \emptyset$  za sve  $n$  sem njih konačno mnogo. Kad je  $\bar{A} = \underline{A}$ , kaže se da postoji limes niza  $\{A_n\}$  i beleži se sa  $\lim A_n$ .

U radovima R. Fischer-a [1], Z. Frolik-a [1], te J. Griseisen-a [1], ovaj pojam topološkog limes je prenesen dalje na limese filtrirajućih familija odn. generalisanih nizova skupova. Tako je u radu Z. Frolika uvedena topologija na sistemu zatvorenih skupova jedno topološkog prostora, olazeći od pojma limesa generalisanog niza podskupova, dok J. Griseisen proučava konvergenciju delova i u onim slučajevima kada je na  $X$  data postoji topološka struktura  $\tau$ , kad su zadovoljeni samo neki od aksioma koje zadovoljava operator Kuratowski  $\tau : X \rightarrow X^*$ .

Dalje, u vezi sa problemom neovikidnih razbijanja bikompakta, V. I. Ponomarev [1], posmatrao je dve različite topologije na

sistemu zatvorenih skupova jednog topološkog prostora  $a$ .

Može, u svim prethodnim slučajevima pretpostavljati se unapred neka topologija na  $X$ , odn. neka konvergenција tačaka u  $X$ . U ovom slučaju sledi, mi ništa ne pretpostavljamo o konverenciji tačaka u  $X$ , čak takvu konverencija je bitvijina kad govorimo iz konverencije elemenata iz  $X^*$ , ali da će, neravno, zavisiti od toga kako su elementi skupa  $X$  organizovani odn. koje njegove delove kad ističemo. Tako je u sa ideja obično obrnuta jer će nas interesovati kako iz topologije partitivnog skupa nekom pogodnom korespondencijom možemo topološki izraziti sam skup.

Neka je  $\mathcal{X}$  beskonacan skup,  $\mathcal{X}^*$  njegov aritmetički skup. Posmatrajmo generalisani niz  $\{X_\alpha, \alpha \in A\}$  u  $\mathcal{X}^*$ . Definiramo konverenciju ovog niza na sledeći način:

Definicija 1. Generalisani niz  $\{X_\alpha, \alpha \in A\}$  konverira ka  $X_0 \in \mathcal{X}^*$  ako i samo ako za svaki  $x \in X_0$ , postoji  $\alpha_x \in A$  takav da je

$$x \in X_\alpha, \text{ za } \alpha \geq \alpha_x$$

i svaki  $x' \in X_0'$ , postoji  $\alpha_{x'} \in A$  takav da

$$x' \notin X_\alpha, \text{ za } \alpha \geq \alpha_{x'}$$

Ovu konverenciju zvaćemo  $\mathcal{Y}$ -konverencija i može se proveriti da  $\mathcal{Y}$ -konverencija određuje klasu konverencije po ovima tome i neku topologiju na  $\mathcal{X}^*$ . Može umesto da radimo tako mi ćemo doći kazati sledeću

Teoremu 1. Za  $X \in \mathcal{X}^*$ , neka su  $A \subset X$  i  $B \subset X'$ , dva konačna skupa i naka je

$$U^*(X; A, B) = \{Y : Y \in \mathcal{X}^*, A \subset Y \subset B'\}$$

Skupovi  $U^*(X; A, B)$  su sistem otvorenih okolina elementa  $X$ , za neku topologiju  $\Phi$  na  $\mathcal{X}^*$ . Konverencija po ovoj topologiji je identična sa  $\mathcal{Y}$ -konverencijom.

Dokaz. Proverimo uslove za sistem okolina koji mora biti ispunjen u slučaju topološkog prostora.

$$1. A \subset X \subset B', \text{ tj. } X \in U^*(X; A, B)$$

2. Ako su  $U^*(X; A_1, B_1)$  i  $U^*(X; A_2, B_2)$  dva okoline elementa  $X \in \mathcal{E}^*$ , tada

$$U^*(X; A_1, B_1) \cap U^*(X; A_2, B_2) = U^*(X; A_1 \cup A_2, B_1 \cup B_2),$$

je opet okolina od  $X$ , jer su skupovi  $A_1 \cup A_2 \subset X, B_1 \cup B_2 \subset X'$  konačni.

3. Za  $I \in U^*(X; A, B)$  imamo  $U^*(I; A, B) = U^*(X; A, B)$ .

Neka sad

$$X_\alpha \xrightarrow{\varphi} X,$$

pa pokazimo da konverira i po topologiji  $\Phi$ . Neka je  $U^*(X; A, B)$  proizvoljna  $\Phi$ -okolina elementa  $X$ . Za svaki element  $a_i$  iz skupa  $A = \{a_1, a_2, \dots, a_m\}$ , postoji  $\alpha_i$  takav da je

$$a_i \in X_\alpha, \text{ za } \alpha \geq \alpha_i$$

pa postoji  $\alpha_0 \geq \alpha_i, i=1, 2, \dots, m$ , takvo da je

$$A \subseteq X_\alpha, \text{ za } \alpha \geq \alpha_0$$

lieno za svaki  $b_i$  iz  $B = \{b_1, b_2, \dots, b_n\}$  postoji  $\alpha_i'$  takav da

$$b_i \in X_\alpha, \text{ za } \alpha \geq \alpha_i'$$

pa i  $\alpha_0' \geq \alpha_i', i=1, 2, \dots, n$  takvo da

$$X_\alpha \subseteq B', \text{ za } \alpha \geq \alpha_0'$$

pa ako cemo za  $\tilde{\alpha} \geq \alpha_0$  i  $\alpha_0'$  imati

$$X_\alpha \in U^*(X; A, B), \text{ pri } \alpha \geq \tilde{\alpha}.$$

Dakle,  $X_\alpha \xrightarrow{\Phi} X$ .

Obrnuto, neka  $X_\alpha \xrightarrow{\Phi} X$ . Tada za  $x \in X$  i  $x' \in X'$ , skup  $U^*(X; \{x\}, \{x'\})$  je  $\Phi$ -okolina od  $X$ . Dakle postoji  $\alpha_0 \in A$ , takvo da

$$x \in X_\alpha \text{ i } x' \in X_\alpha, \text{ za } \alpha \geq \alpha_0,$$

ili jos druzicije  $X_\alpha \xrightarrow{\varphi} X$ . Poduel da se ove dve konverencije podudaraju moraju se podudarati i odgovarajuce topologije.

q.e.d.

Posto smo pokazali podudarnost ovih dveju konverencija, ubuduce cemo pisati samo jednu oznaku, na primer  $\Phi$ .

Pokazico, dalje, sledecu lemu,

Lemma 1. Oercicija ualjanja po proizvoljnom skupu indeksa je nevezikant u  $\Phi$  stopologiji, tj, za svako  $\eta \in E$ ,

$$X_\alpha^\eta \longrightarrow X_0^\eta, \alpha \in (D, \geq).$$

tada

$$\bigcup \{ X_\alpha^\eta : \eta \in E \} \xrightarrow{\Phi} \bigcup \{ X_0^\eta : \eta \in E \},$$

kao i operacija uzimanja komplementa, tj. iz  $X_\alpha \rightarrow X_0$  sledi  $X_\alpha' \rightarrow X_0'$ .

Dokaz. Neka je  $x_0 \in \bigcup X_0^\eta$ . Tada postoji  $\eta_0 \in E$  takvo da je  $x_0 \in X_0^{\eta_0}$ . Po zbor  $X_\alpha^{\eta_0} \rightarrow X_0^{\eta_0}$  postoji  $\alpha_0 \in D$  takav da za  $\alpha \geq \alpha_0$  je  $x_0 \in X_\alpha^{\eta_0}$ . Tako je pri  $\alpha \geq \alpha_0$ ,  $x_0 \in \bigcup_\eta X_\alpha^\eta$  što znači da

$$\bigcup_\eta X_\alpha^\eta \rightarrow \bigcup_\eta X_0^\eta$$

Ako  $X_\alpha \rightarrow X_0$ , tada za  $x_0' \in X_0'$  imamo  $x_0' \notin X_0$ , tj. postoji  $\alpha_1 \in D$  sa osobinom  $x_0' \in X_\alpha$  pri  $\alpha \geq \alpha_1$ . Tako za  $\alpha \geq \alpha_1$ ,  $x_0' \in X_\alpha'$ . Slično za  $y_0' \in X_0'$  sledi da postoji  $\alpha_2 \in D$  sa osobinom  $y_0' \in X_\alpha'$ ,  $\alpha \geq \alpha_2$ .

i.e.d.

Kako iz

$$X_\alpha \rightarrow X_0 \iff X_\alpha' \rightarrow X_0'$$

vidimo da je preslikavanje  $(\cdot)'$  homeomorfizam. Dalje posto je

$$X \cap Y = (X' \cap Y)'$$

to je i operacija presecanja neprekidna. Naista

$$\begin{aligned} X_\alpha^\eta \rightarrow X_0^\eta &\implies (X_\alpha^\eta)' \rightarrow (X_0^\eta)' \\ \implies \bigcup_\eta (X_\alpha^\eta)' &\rightarrow \bigcup_\eta (X_0^\eta)' \implies \left( \bigcup_\eta (X_\alpha^\eta)' \right)' \rightarrow \left( \bigcup_\eta (X_0^\eta)' \right)' \\ \implies \bigcap_\eta X_\alpha^\eta &\rightarrow \bigcap_\eta X_0^\eta. \end{aligned}$$

Iz gornje proizilazi da je svaka kombinacija skupova formirana od unija, preseka i konačno puta primenjene operacije uzimanja komplementa neprekidna u  $\Phi$ -topologiji.

Teorema 2. Prostor  $(\mathcal{X}^*, \Phi)$  je potpuno regularan.

Dokaz. Pokazacemo prvo da je Hausdorff-ov. Neka su  $X$  i  $Y$  dva različita elementa u  $\mathcal{X}^*$ . Tada postoji bar jedan element u jednom od ovih skupova koji nije sadržan u drugom. recimo postoji  $y \in Y$  i  $y \notin X$ . Disjunktno okoline za  $X$  i  $Y$  su tada

$$U^*(X; A, \{y\}) \text{ i } U^*(Y; \{y\}, B),$$

po svaki  $z \in \mathcal{X}^*$  koji pripada prvoj okolini sadrži  $\{y\}$  i tako ne može pripadati drugoj.

U daljem ćemo se osloniti na činjenicu da je topologija topološke grupe kompletno regularan prostor (videti napr. H. Bourba-

ki [1] ) i tako izvesti indirektan dokaz. Skup  $\mathcal{X}^*$  je grupa s  
obrinom na simetričnu razliku, tj. operaciju  $\Delta$  ,

$$X \Delta Y = (X \cap Y') \cup (X' \cap Y).$$

Kako su prema Lemi 1., operacije koje su urisu na desnoj strani ove  
jednakosti neprekidne, neprekidna je i operacija  $\Delta$  . Dakle,  $(\mathcal{X}^*, \Delta)$   
je topoloska grupa i otuda je prostor  $(\mathcal{X}^*, \Phi)$  kompletno regularan.

q.e.d.

U Teoremi 2. je pokazano da je  $(\mathcal{X}^*, \Phi)$  kompletno regularan prostor.  
Prirodno je, sad, postaviti pitanje koliko razlicitih topoloskih  
mocuenosti predstavljaju ovi prostori. Pokazacemo da kad se  
odabere podnesno da se svaki kompletno regularni prostor Y  
moze smatrati, do na homeomorfizam, podprostorom nekog  $\mathcal{X}^*$  . Iako izla-  
zi da su prostori  $(\mathcal{X}^*, \Phi)$  univerzalni za kompletno regularne pro-  
store. Naime, dokazacemo ovo tvrdjenje,

Teorema 3. Svaki kompletno regularni prostor Y moze se ho-  
meomorfno preslikati u neki  $(\mathcal{X}^*, \Phi)$  .

Dokaz. Oznacimo sa  $Q$  interval  $[0, 1]$  realnih brojeva, sa  $Q^Z$   
topoloski proizvod  $X\{Q: \zeta \in Z\}$  prostora  $Q$  "Z puta" sa zamisao-  
bom. Jada se Z moze odabrati tako da je Y homeomorfan sa nekim pod-  
skupom F prostora  $Q^Z$  , tj.

$$Y \cong F \subset Q^Z$$

Elemente skupa F oznacavacemo sa f, a konvergenija u  $Q^Z$  je pro-  
sto konver encija po koordinatama. S druge strane, posmatrajmo skup  
 $X = Z \times Q$  u kome se svaki element iz  $Q^Z$  moze shvatiti kao  
jedan odredjeni podskup. Zato pridavimo svakom  $f \in F$  podsku od  
odredjen na sledeci nacin

$$[f] = \{q: q \in Q_\zeta, f(q) < f(\zeta), \zeta \in Z\}$$

tj.  $[f]$  je skup onih tacaka iz  $Z \times Q$  koje su manje od od ova-  
rajucih vrednosti funkcije f, teci je

$$\{\zeta, q\} \in [f] \iff q < f(\zeta)$$

Lako se vidi da je ova korespondencija obostrano jednoznacna. Sku-  
povi  $[f]$  su elementi iz  $\mathcal{X}^*$  , pa je skup svih  $[f]$  ,  $f \in F$  pod-  
skup od  $(\mathcal{X}^*, \Phi)$  i prema tome jedan kompletno regularan prostor.

Dokazimo da je korespondencija  $f \longleftrightarrow [f]$  homeomorfizam.

U teoremi 1. je opisana konvergencija u  $(X^*, \Phi)$ , pa je dovoljno ovo pokazati preko konvergencije. Pokazujemo prvo da je

$$(1) \quad f_\alpha \rightarrow f_0 \Rightarrow [f_\alpha] \xrightarrow{\Phi} [f_0], \quad (\alpha \in D)$$

Neka je  $(\xi, \eta) \in [f_0]$  t.j.  $0 \leq \eta < f_0(\xi)$ . tada postoji  $\alpha_\xi \in D$  takvo da je

$$|f_0(\xi) - f_\alpha(\xi)| < \varepsilon < f_0(\xi) - \eta,$$

jer niz  $\{f_\alpha, \alpha \in D\}$  konverira po koordinatama. (datle je  $0 \leq \eta < f_\alpha(\xi)$  za  $\alpha > \alpha_\xi$  t.j.

$$(\xi, \eta) \in [f_\alpha] \text{ , za } \alpha > \alpha_\xi$$

Slicno se dokazuje da za  $(\xi, \eta) \in [f_0]$ , postoji  $\alpha_\xi' \in D$  takav da

$$(\xi, \eta) \in [f_\alpha] \text{ , za } \alpha > \alpha_\xi'.$$

Osajda da pokazemo obrnuto, t.j. da

$$(2) \quad [f_\alpha] \xrightarrow{\Phi} [f_0] \Rightarrow f_\alpha \rightarrow f_0.$$

Neka je  $O = X \setminus \{0_\xi, \xi \in Z\}$  okolina elementa  $f_0$  u  $\mathcal{Q}^2$ , da su  $O_\xi$  otvoreni skupovi u koordinatnim prostorima i neka su  $O_\xi = Q$  za sve  $\xi \in Z$  sem  $\xi = \xi_1, \xi_2, \dots, \xi_n$  za koje vrednosti indeksa  $\xi$  možemo uzeti da su  $O_\xi$  otvoreni intervoli:

$$(f_0(\xi_1) - \varepsilon_1, f_0(\xi_1) + \varepsilon_1), \dots, (f_0(\xi_n) - \varepsilon_n, f_0(\xi_n) + \varepsilon_n).$$

za  $(\xi_i, \eta_i) \in [f_0]$ , takve da je  $f_0(\xi_i) - \varepsilon_i < \eta_i$ , postoji  $\alpha_i \in D$  takav da je  $(\xi_i, \eta_i) \in [f_\alpha]$  pri  $\alpha > \alpha_i$ . Isto tako za  $(\xi_i, f_0(\xi_i) + \varepsilon_i) \in [f_0]$  postoje  $\beta_i \in D$  takvi da je  $(\xi_i, f_0(\xi_i) + \varepsilon_i) \in [f_\alpha]$  za  $\alpha > \beta_i, i=1, \dots, n$ .

Izrajući najzad  $\alpha_0$  veće od svih  $\alpha_1, \dots, \alpha_n; \beta_1, \dots, \beta_n$  dobijamo da

$$(\xi_i, \eta_i) \in [f_\alpha] \Rightarrow f_0(\xi_i) - \varepsilon_i < f_\alpha(\xi_i), \text{ za } \alpha > \alpha_0$$

i

$$(\xi_i, f_0(\xi_i) + \varepsilon_i) \in [f_\alpha] \Rightarrow f_\alpha(\xi_i) < f_0(\xi_i) + \varepsilon_i, \alpha > \alpha_0$$

tako da poslednje dve relacije znace da je niz  $\{f_\alpha, \alpha \in D\}$  otvoren u  $O$ . Time je (2) dokazano a zajedno (1) i (2) dokazuju našu teoremu.

Neka je  $\mathcal{S}_\epsilon$  sistem svih svera poluprečnika  $\epsilon$  u metričkom prostoru  $M$ . Posmatrajmo preslikavanje skupa  $M$  na  $\mathcal{S}_\epsilon$  dato sa

$$x \longrightarrow \mathcal{S}_\epsilon(x), \mathcal{S}_\epsilon(x) \in \mathcal{S}_\epsilon$$

Skup  $\mathcal{S}_\epsilon$  je podskup od  $M^*$  pa kao takav je topoloski prostor sa indukovanom  $\Phi$ -topologijom. U slučaju kad je korespondencija  $x \leftrightarrow \mathcal{S}_\epsilon(x)$  obostrano jednoznačna,  $\Phi$ -topologija sa  $\mathcal{S}_\epsilon$  inducira jednu topologiju na  $M$ . Prirodno je sad postaviti sledeci

**Problem 1.** Kad su prostori  $(\mathcal{S}_\epsilon, \Phi)$   $\Phi$ -homeomorfni?

Na, već pitanje obostrane jednoznačnosti pornije korespondencije neizleda lako, tj. pitanje koji su to metrički prostori koji imaju "dovoljno" svera tako da za neko  $\epsilon > 0$ , familija  $\mathcal{S}_\epsilon$  razlikuje tačke u  $M$ .

Pokazimo da u normiranom prostoru  $E$  za svako  $r > 0$  familija  $\mathcal{S}_r$  razlikuje tačke. Neka su  $\mathcal{S}_r(x)$  i  $\mathcal{S}_r(y)$  svera u  $E$ . Pokazimo da tada

$$x \neq y \implies \mathcal{S}_r(x) \neq \mathcal{S}_r(y)$$

Posmatrajmo tačku  $z_\alpha = \alpha x + (1-\alpha)y$ . Bada je

$$\|z_\alpha - x\| = (1-\alpha) \cdot \|x-y\|$$

$$\|z_\alpha - y\| = \alpha \cdot \|x-y\|$$

Birajući  $\alpha_0 = r/\|x-y\|$  nalazimo

$$\|z_{\alpha_0} - y\| = r \quad \text{tj. } z_{\alpha_0} \in \mathcal{S}_r(y)$$

dok

$$\|z_{\alpha_0} - x\| = \left(1 - \frac{r}{\|x-y\|}\right) \cdot \|x-y\| = \|x-y\| + r$$

tj. zbog  $\|x-y\| > 0$ , sledi  $z_{\alpha_0} \notin \mathcal{S}_r(x)$  pa je zato

$$\mathcal{S}_r(x) \neq \mathcal{S}_r(y)$$

Da u proizvoljnom metričkom prostoru ne mora postojati nijedna familija svera, tako smo ih ove naveli, a koji bi razlikovala tačke pokazuje nam sledeci primer.

Neka je  $K = (0,1] \times [0,1]$  kvadrat naslojen na delove  $x \times [0,1]$ ,  $x \in (0,1]$ . Definiramo rastojanje dveju tačaka iz  $K$  na sledeci način

$$d(M, N) = \begin{cases} 0, & M \equiv N \\ x, & \text{za } M, N \in x \times [0,1] \\ \max\{x, y\}, & \text{za } M \in x \times [0,1] \end{cases}$$



Lako se vidi da je  $(K, d)$  metrički prostor. proverimo samo relaciju trougla. Neka su

$$M \in X \times [0, 1], N \in Y \times [0, 1], P \in Z \times [0, 1],$$

tri tačke iz  $K$ . Tada je

$$d(M, N) = \max\{x, y\}, d(M, P) = \max\{x, z\}, d(P, N) = \max\{y, z\}$$

na je siurno

$$d(M, N) \leq d(M, P) + d(P, N)$$

za svako  $\varepsilon > 0$  uvek postoje tačke, i to one sa prvom koordinatom

$< \varepsilon$  takve da im se svere poluprečnika  $\varepsilon$  dodiravaju. Nako niz

$(\frac{1}{n}, 0)$  koji je Cauchy-ev ne konverira,  $K$  nije kompletan. Redjutim

dodajući samo jednu tačku  $O = (0, 0)$  i uzimajući

$$d(O, M) = x, M \in X \times [0, 1]$$

ovaj prostor postaje kompletan ali sfere ni dalje ne razlikuju tačke, tako da kompletanost nije dovoljna osobina.

Pretpostavimo opet da je korespondencija  $x \rightarrow \mathcal{S}_1(x)$  obostrano jednoznačna. Tada se može pokazati da je indukovana  $\Phi$  topologija na  $M$  slabija od postojeće metričke topologije, tj. da iz

$$x_n \rightarrow x_0 \implies \mathcal{S}(x_n) \xrightarrow{\Phi} \mathcal{S}(x_0).$$

Ali  $x_n \rightarrow x_0$  bice tada  $d(x_0, x_n) < \eta$  za  $n > N(\eta)$ . Neka je  $y \in \mathcal{S}(x_0)$

Imamo  $d(x_0, y) = 1 - \varepsilon < 1$ .

Tada je za  $n > N$ ,

$$d(x_n, y) \leq d(x_n, x_0) + d(x_0, y) \leq \eta + 1 - \varepsilon$$

Odobere li se  $\eta = \varepsilon/2$ , imaćemo jos

$$d(x_n, y) \leq 1 - \varepsilon/2 < 1, \text{ za } n \geq N(\varepsilon/2)$$

tj.

$$y \in \mathcal{S}(x_n), \text{ za } n \geq N(\varepsilon/2)$$

Ulicno se vidi da je i  $y' \in \mathcal{S}(x_0)$ , ali  $y' \notin \mathcal{S}(x_n)$  za  $n \geq N'$ .

Problem 2. Pitanje dali je prostor svake topoloske grupe normalan neativno je resio A.A. Markov [1], uvodeći pojam slobodne topoloske grupe.

Dali su prostori  $(X^*, \Phi)$  normalni?

L I T E R A T U R A :

1. P. S. Aleksandrov i P. S. Urysohn, O kompaktnyh topologiceskih prostranstvah, (P. S. Urysohn, Trudy II, Moskva 1951)
2. P. S. Aleksandrov, , Vvedenie v obscuju teriju mnozestv i funkcij, Moskva 1948.
2. P. S. Aleksandrov,
1. R. Arens, Note on convergence in general topology, Math. Mag. 23 (1950) 229-234.
4. G. Birkhoff, Moore-Smith convergence in general topology, Ann. of Math. (2) 38 (1937) 39-56.
1. Bojanic, Karamata, Vuilleumier, A contribution to the asymptotic analysis in partially ordered groups (u rukopisu) Topologie Generale.
1. N. Bourbaki,
1. J. L. Kelley, Convergence in topology, Duke Math. J. 17 (1950), 277-283.
2. J. L. Kelley, General Topology, 1956.
1. K. Knopp, Theory and applications of infinite series, London 1951.
1. D. J. Kurepa, Teorija Skupova, Zagreb 1951.
1. A. A. Markov, O svobodnyh topologiceskih gruppah, Izvestija Akademii Nauk SSSR, 9 (1945) 3-58.
1. Mamuzic Z., Uvod u topologiju, Beograd, 1959.
1. E. H. Moore, Definition of limit in general integral analysis, Proc. Nat. Ac. Sci. USA (1915) 628.
1. E. H. Moore and H. L. Smith, A general theory of limits, Amer. J. Math. 44 (1922) 102-121.
133. Mrowka, On the potency of compact spaces and first axiom of countab., Bull. Ac. Pol. 4 (1), 1958.
1. Ponomarev V. I., Novoe prostranstvo zamknutyh mnozestv, Mat. Sbornik 48 (90), N. 2, 190-212.

1. Ju. Smirnov,

O prostranstvakh kompaktnyh v danom otrezke moscnostej Izvestija Ak. Nauk SSSR, 1950.

1. J. W. Tukey,

Convergence and uniformity in topology  
Ann. of Math. Studies 2(1940).